

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Έκδοση: Αύγουστος 2023

Αντί προλόγου

Μετά την έκδοση των τριών βιβλίων μου

1. 2013 « ΤΟ ΔΥΣΒΑΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΜΗ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ» που αναφέρεται στον παρουσίαση του έργου μου, τόσο σε κεντρικό όσο και σε τοπικό επίπεδο ως βουλευτής Κερκύρας για δύο συνεχείς βουλευτικές περιόδους 1990-1993 και 1993-1996
2. 2016 «ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΣΤΙΣ ΣΥΜΠΛΗΓΑΔΕΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΩΝ» που αναφέρεται στην περίοδο 2005-2010 που διετέλεσα διευθύνων σύμβουλος στην ΑΕ « ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ» και
3. 2020 «ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ» που αναφέρεται στην παρουσία μου στο «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ» ως επικεφαλής της παράταξης « ΚΙΝΗΣΗ ΕΠΤΑΝΗΣΙΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ», συνεχίζω την προσπάθεια μου για την έκδοση τετάρτου βιβλίου .

Στο τέταρτο αυτό βιβλίο μου θα προσπαθήσω να αναλύσω κυρίως τους λόγους για τους οποίους συναντούσα πάντοτε μπροστά μου, σφοδρές αντιδράσεις και δυσχέρειες στην πολιτική που συνειδητά ακολουθούσα της υπεράσπισης του Δημοσίου Συμφέροντος.

Το ευρύ κοινό είναι δύσκολο να έχει την πραγματική ενημέρωση, με τις συνθήκες παραπληροφόρησης που τα οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα, σε συνδυασμό βέβαια με στελέχη αντίπαλων κομμάτων, προφανώς για αντιπολιτευτικούς λόγους, αλλά και κυρίως από την εσωκομματική αντιπολίτευση που κινείται με βάση το δόγμα «ο θάνατος σου η ζωή μου».

Οι αντίξοες αυτές συνθήκες επιβαρύνονται ακόμη περισσότερο, από την άγνοια που γενικά υπάρχει σε τμήμα της κοινωνίας, των απαιτούμενων διαδικασιών για την προώθηση ή την επίλυση προβλημάτων, που κάνουν δύσκολή την ζωή των πολιτών.

Θα αναφερθώ χαρακτηριστικά στην περίπτωση της ανασύλωσης του παραλιακού μετώπου της “Γαρίτσα” στην πόλη της Κέρκυρας, από τις εκτεταμένες ζημιές λόγω των ακραίων καιρικών φαινομένων του 2008. Η προσπάθεια συγκεκριμένων συμφερόντων να πιεστώ να δώσω την εργολαβία σε τιμή πολλαπλάσια του πραγματικού κόστους των απαιτούμενων εργασιών αποκατάστασης των ζημιών και μάλιστα με τρόπο τελείως αντίθετο με τις

εγκεκριμένες μελέτες και τους περιβαλλοντικούς όρους που προέβλεπε η ΚΟΙΝΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ, που ήδη είχε εκδοθεί.

Η κατηγορία που τότε καθημερινά εκτόξευε σε βάρος μου συγκεκριμένο τοπικό τηλεοπτικό μέσο του μεγαλομετόχου, που ενδιαφερόταν να αναλάβει την εργολαβία και μάλιστα με τους δικούς του όρους, ήταν «ότι δεν κάνω έργα στο λιμάνι, για- να στέλνω λεφτά στην Αθήνα και να παίρνω μπόνους».

Πόσοι όμως μπορούσαν να καταλάβουν, ότι η κατηγορία αυτή, αφορούσε ένα Δημόσιο Οργανισμό που λειτουργούσε με την μορφή ΑΕ, που κατέθετε ετήσιους ισολογισμούς με τα διεθνή πλέον λογιστικά πρότυπα χρηματοπιστωτικής αναφοράς, με τους ορκωτούς λογιστές να βρίσκονται και να ελέγχουν την ακρίβεια των στοιχείων επί τρεις τουλάχιστον μήνες, εγκατεστημένοι στα γραφεία του Οργανισμού Λιμένα Κέρκυρας. Παράλληλα βέβαια ελεγχόταν οι ισολογισμοί από την Οικονομική Υπηρεσία του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, την Ειδική Γραμματεία Δημοσίων Επιχειρήσεων, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και βέβαια δημοσιεύονταν στην εφημερίδα της Κυβέρνησης και σε δύο εφημερίδες μία τοπική και μία Πανελλήνιας Κυκλοφορίας.

Είναι πράγματι γεγονός, για μία μόνο χρονιά δόθηκαν με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας κλιμακωτά «μπόνους» στους διευθύνοντες συμβούλους 2-3 Περιφερειακών Λιμένων από τα 10 που λειτουργούσαν με την μορφή ΑΕ, με τον διευθύνοντα σύμβουλο του Οργανισμού Λιμένα Κέρκυρας να βρίσκεται στην ανώτατη κλίμακα, λαμβάνοντας για μία μόνο φορά το ποσόν των 20.000 ευρώ, με το αιτιολογικό, ότι είχαμε όχι μόνο πετύχει αλλά υπερβεί σημαντικά, όλους τους στόχους του εγκεκριμένου Στρατηγικού και Επιχειρησιακού σχεδίου του Οργανισμού και αυξήσαμε σημαντικά τον κύκλο εργασιών και την κερδοφορία της επιχείρησης.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να διευκρινισθεί, ότι μετά την πρόσληψη μας ως διευθύνοντες σύμβουλοι μετά από Δημόσιο Διαγωνισμό με ειδικά προσόντα που καθόριζε η διακήρυξη, στη σχετική σύμβαση αορίστου χρόνου που κληθήκαμε να υπογράψουμε, οι μηνιαίες μας αποδοχές ήταν μειωμένες κατά 40% περίπου σε σχέση με τις αποδοχές που ελάμβαναν οι διευθύνοντες σύμβουλοι με την προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Με αποτέλεσμα οι συνολικές αποδοχές μου μαζί με το «μπόνους», να υπολείπεται κατά πολύ των αντίστοιχων, για την ίδια συνολικά χρονική διάρκεια, αποδοχών των προκατόχων μου.

Κατηγορία που συνεχίστηκε ακόμη και πρόσφατα να επαναλαμβάνεται, από συγκεκριμένο ιδιοκτήτη τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού, συγγενή πολιτικού προσώπου, κάθε φορά που αναφέρομαι σε κείμενα μου στο διαδίκτυο, με συγκεκριμένα όπως πάντα στοιχεία, σε λάθη και παραλείψεις του συγγενικού του προσώπου την περίοδο που είχε την ευθύνη Διοίκησής Περιφερειακού Θεσμικού Οργάνου.

Δηλαδή με απλά λόγια παρομοίαζαν την ΑΕ Ο.Λ.ΚΕ ως περίπτερο που βάζαμε τα έσοδα ενός Δημόσιου Οργανισμού στο συρτάρι και στέλναμε στο Υπουργείο

ότι μας ζήτησαν με ένα τηλεφώνημα οι εποπτεύοντες τον Οργανισμό Λιμένος Κέρκυρας συναρμόδιοι Υπουργοί. Είναι βέβαια γεγονός, ότι το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας αποτελείτο από μόνο μία μετοχή, που ανήκε στο Ελληνικό κράτος, με συνέπεια, όχι μόνο το Δημόσιο να εισπράττει περισσότερα κάθε χρόνο χρήματα από τον συνεχώς αυξανόμενο κύκλο εργασιών της επιχείρησης και της κερδοφορίας, αλλά και από το ποσοστιαίο ετήσιο μίσθωμα που πλήρωνε ο Οργανισμός στο Ελληνικό Δημόσιο και άλλες ποσοστιαίες πληρωμές σε διάφορους φορείς που προβλεπόταν από τη σχετική νομοθεσία. Συγχρόνως είχε την δυνατότητα στην ετήσια γενική συνέλευση των μετόχων, ως ο μοναδικός μέτοχος, να αποφασίζει για τη διανομή των κερδών. Γεγονός που συνέβη μόνο δυο χρονιές, λαμβάνοντας το ένα τρίτο των ετήσιων κερδών. Αυτά ήταν τα χρήματα που διατυμπάνιζε καθημερινά το τοπικό τηλεοπτικό κανάλι με τον ισχυρισμό ότι « δεν κάνουν έργα για να στέλνουν τα λεφτά στην Αθήνα». Διεξοδικές απαντήσεις με συγκεκριμένα στοιχεία υπάρχουν στο δεύτερο βιβλίο μου.

Στα πλαίσια αυτά για την αποκατάσταση των ζημιών του παραλιακού μετώπου του προαστίου «Γαρίτσα», οι πιέσεις για το θέμα της ανάθεσης των εργασιών, συνεχιζόταν και με άλλες μορφές. Δημοσιογράφος του ιδίου Κερκυραϊκού τηλεοπτικού μέσου, σε διασταύρωση μας σε διάβαση πεζών, επί της οδού Γεωργίου Θεοτόκη παραπλευρώς του Δημοτικού Θεάτρου, γνωστός για την αδυναμία του, να συλλέγει με κάθε τρόπο, παλιές φωτογραφίες, πρόλαβε να με απειλήσει για γνωστό τότε επιχειρηματικό οικογενειακό μου πρόβλημα. Για το ίδιο πάντοτε αυτό θέμα, οργανώθηκε, εν αγνοία του τότε Νομάρχη η καλή τη πίστη, ότι η Νομαρχία είχε έτοιμη μελέτη για την αποκατάσταση των ζημιών, ενώ στην πραγματικότητα είχε στη διάθεσή της, μία οριζοντογραφία και ένα τρισέλιδο προϋπολογισμό, που είχε συνταχθεί από το γραφείο του ιδίου ενδιαφερόμενου αναδόχου, σύμφωνα με τις επιδιώξεις του, που δεν είχε καμία απολύτως σχέση, με τους τόμους της μελέτης και των σχετικών εγκρίσεων, που είχαμε ήδη στα χέρια μας, μετά από συνεχείς προσπάθειες δύο και πλέον ετών. Την δήθεν αυτή μελέτη την είχε κάνει λάβαρο, το ίδιο πάντοτε τηλεοπτικό κανάλι και με κατηγορούσε καθημερινά ότι « από λόγους εγωισμού, δεν δέχομαι την συνεργασία με την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση που έχει έτοιμη μελέτη». Αυτή η μηχανορραφία αναδείχθηκε δύο χρόνια αργότερα, όταν στην παρουσίαση, από κοινού με τους μελετητές στο Ξενοδοχείο CORFU PALACE. της οριστικής μελέτης για την αναστήλωση της «Γαρίτσα». Συγκεκριμένα απαντώντας ο πρόεδρος του Περιφερειακού τμήματος του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος Νίκος Σπίγγος, σε ερώτηση του πρώην Αστυνομικού Διευθυντή Κερκύρας Γιώργου Δημητριάδη για την ύπαρξη δύο μελετών, με ειλικρίνεια και εντιμότητα παραδέχθηκε ενώπιον των συγκεντρωμένων στην παρουσίαση « μία μελέτη υπάρχει και αυτή είναι του Οργανισμού Λιμένος Κέρκυρας, η άλλη της Νομαρχίας δεν είναι μελέτη».

Ενδεχομένως μερικοί από τους αναγνώστες του παρόντος βιβλίου μου, όπως βέβαια και των προηγούμενων, να αναρωτηθούν ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός της προσπάθειάς μου να καταγράψω τις σκέψεις και τις εμπειρίες μου, από την πολύχρονη ενασχόλησή μου με Δημόσιες Υποθέσεις. Ελπίζω να μη

παρεξηγήσουν τις προθέσεις μου, που δεν είναι άλλες από το να αφήσω ως κληρονομιά μία συγκεντρωμένη εμπειρία και γνώση, που αποκλειστικό στόχο έχει να βοηθήσει το πλατύ κοινό να αντιληφθεί, ότι οι πολιτικές επιλογές τους, αφορούν πρωτίστως τους ίδιους, το παρόν και το μέλλον αυτού του τόπου, των οικογενειών τους και των παιδιών τους. Σίγουρα δεν αφορούν την υστεροφημία μου, ούτε βέβαια να εκδικηθώ όσους για ιδιοτελή δικά τους προσωπικά συμφέροντα, αλλά και με δεδομένη την μορφωτική τους ανεπάρκειά τους, ζημίωσαν το παρόν και το μέλλον αυτού του τόπου.. Γιατί θεωρώ εκ προοιμίου δεδομένη την αντίδραση τους, για όσα αναφέρομαι προσωπικά σε αυτούς. Δεν έχω αυταπάτες ότι τελικά ζημιωμένος θα είμαι τελικά εγώ και η οικογένειά μου, από τις συκοφαντικές και κακόβουλες, όπως συνειδητά επί χρόνια κάνουν ανεύθυνες διαδόσεις.

Γνωστός μου και όχι φίλος ο Κερκυραίος δημοσιογράφος Γιάννης Ρεβύθης, σε ευρύτερη παρέα μου μετέφερε, ένα σχετικό διάλογο που είχε με πολιτικούς μου αντιπάλους, χωρίς βέβαια να τους κατονομάσει, που είχε μαζί τους πριν από μερικούς μήνες, για το περιεχόμενο των βιβλίων μου, που υποστήριζαν « Γράφει ανακρίβειες και κουταμάρες». Η απάντηση του ήταν απλή και ξεκάθαρη. « Ο Δεσύλλας είχε το θάρρος να τα γράψει, αφού εσείς τα χαρακτηρίζεται ανακρίβειες και κουταμάρες, « αναζητείστε και βρείτε και εσείς τα αντίστοιχα στοιχεία και διαψεύστε τους ισχυρισμούς του».

ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΣΤΑ ΓΟΥΒΙΑ

Γράφοντας αυτές τις σκέψεις μου, Αύγουστος 2021, με αφορμή δημοσιεύματα αναφορικά με την έλλειψη ειδικευμένου προσωπικού, στις επιχειρήσεις παροχής Τουριστικών Υπηρεσιών, μου ήλθε ξανά στη μνήμη ένα περιστατικό, που συνέβη την περίοδο 1990-1993, που ήμουν Κυβερνητικός Βουλευτής. Το 1989 ως γνωστόν ήμουν ειδικός σύμβουλος του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Τουρισμού, τότε γνώρισα τον Διοικητή της Σχολής Τουριστικών Επαγγελματιών Παπαδόπουλο πατέρα της Τζένης Παπαδοπούλου που υπηρετούσε την ίδια περίοδο με εμένα ως διοικητική προϊσταμένη στο Υπουργείο Τουρισμού. Τον ρώτησα αν υπήρχε η δυνατότητα, να εξασφαλιστεί χρηματοδότηση για την ανέγερση κτιρίου στο ιδιόκτητο οικοπέδο της σχολής, στην παραλία στα Γουβιά, που επί σειρά αιτών στεγάζετο σε μισθωμένο έναντι παχυλού ενοικίου σε Ξενοδοχείο ιδιοκτησίας πολιτικού παράγοντα της περιοχής. Μου απάντησε καταφατικά και άρχισαν οι προκαταρκτικές ενέργειες, για την σύνταξη της μελέτης. Μετά από λίγο καιρό, στη λιτανεία της Μητροπόλεως την Μεγάλη Παρασκευή, έξω από την εκκλησία του Αγίου Αντωνίου, άκουσα τον πολιτευτή της ΝΔ από την περιοχή, να ζητάει από τον Δήμαρχο Κερκυραίων, να κάνει κατάληψη του οικοπέδου, για να μην ανεγερθεί το κτίριο. Αντέδρασα άμεσα σε αυτή την προτροπή του. Την επομένη το πρωί στον επιβατικό σταθμό εσωτερικού, που συνήθιζα να παίρνω τον καφέ μου όταν ήμουν στην Κέρκυρα, πριν πάω στο γραφείο μου, με ενημέρωσαν οι φίλοι μου, ότι ο αδελφός του πολιτευτή βρέθηκε τα ξημερώματα στον σταθμό και «μου έψελνε τα εξ αμάξης». Επόμενο ήταν οι παρακινούμενες από τον ίδιο αντιδράσεις επιχειρηματιών της

περιοχής και η πρόωρη πτώση της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, να ναυαγήσει η υπόθεση της ανέγερσης του κτιρίου.

ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΜΨΗΣ ΣΚΡΙΠΕΡΟΥ

Μία ακόμη περίπτωση που αποτελεί θέμα συζήτησης πολύ συχνά, είναι η κατασκευή του πολυθρύλητου οδικού άξονα Βορρά-Νότου, ιδιαίτερης σημασίας για την βελτίωση της επικοινωνίας της πόλης Κέρκυρας με τον Βορρά και τον Νότο του Νησιού. Είναι και αυτή μία περίπτωση, που στήθηκαν πολιτικές καριέρες, αλλά ουδέποτε υλοποιήθηκε. Την περίοδο 2002- 2006 που ήμουν επικεφαλής της μειοψηφίας στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, με Νομάρχη τον Γιώργο Μαχειμάρη είχε ωριμάσει η μελέτη για την παράκαμψη » Σκριπερού» και είχε εγκριθεί η χρηματοδότηση του έργου. Επειδή υπήρξαν αντιρρήσεις λίγων ιδιοκτητών οικοπέδων που έτεμνε ο άξονας της οδού, αντί η Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, να επιδιώξει μία μικρή συμβιβαστική τροποποίηση της χάραξης, για λόγους μικροπολιτικής ο Περιφερειάρχης Σπύρου Σπύρου, προτίμησε να απεντάξει από το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα την χρηματοδότηση του έργου. Έκτοτε μέχρι και σήμερα, η μελέτη παραμένει αραχνιασμένη σε κάποιο ντουλάπι της Περιφέρειας.

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑΚΗ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΑΝΑΜΕΙΞΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μια επίσης χαρακτηριστική περίπτωση ευκαιριακής προσχώρησης στη ΝΔ, όταν το 1988 φαινόταν ξεκάθαρα ότι σύντομα θα γινόταν Κυβέρνηση, ήταν του γιατρού Σπύρου Σπύρου. Στη διάρκεια των προηγούμενων ετών, παρά τις εκκλήσεις φίλων του να προσχωρήσει στη ΝΔ και να αγωνισθεί, τα πολύ δύσκολα για την παράταξη προηγούμενα χρόνια της κυριαρχίας του ΠΑΣΟΚ, προτίμησε για δικές του προσωπικές υποθέσεις, να διατηρεί καλή επαφή με σημαντικά του στελέχη και να διεκπεραιώνει προσωπικές του υποθέσεις.

Η σαφής έλλειψη κομματικής συνείδησης, φάνηκε σε πλείστες περιπτώσεις μεταγενέστερα. Θα περιοριστώ να καταγράψω μία συγκεκριμένη περίπτωση στην προεκλογική περίοδο του 1996. Είχα ζητήσει με υπόμνημα μου από τον Αρχηγό της ΝΔ Μιλτιάδη Έβερτ, η Κέρκυρα και γενικά τα Ιόνια Νησιά, να χαρακτηρισθούν παραμεθόρια περιοχή και η δέσμευση αυτή να περιληφθεί στο προεκλογικό πρόγραμμα της ΝΔ. Ο Έβερτ επιφυλάχθηκε να μου απαντήσει, πριν το επεξεργαστούν οι ειδικοί συνεργάτες του. Λόγω της αιφνιδιαστικής προκήρυξης των εκλογών, η απάντηση μου δόθηκε από τον ίδιο προσωπικά, σε τηλεφωνική μας επαφή. Συγκεκριμένα την Παρασκευή πριν από τις εκλογές του 1996, ενώ πηγαίναμε μαζί με τον πρόεδρο της Νομαρχιακής Επιτροπής, Λευτέρη Μέριανο και τον πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ Ανδρέα Ανδριώτη, στην τελευταία προεκλογική μου ομιλία στη Λευκίμμη, με κάλεσε στο κινητό μου τηλέφωνο και με εξουσιοδότησε να ανακοινώσω, ότι σε περίπτωση νίκης της ΝΔ, τα Ιόνια Νησιά θα χαρακτηρισθούν παραμεθόρια περιοχή και θα τύχουν των ευεργετικών διατάξεων του ισχύοντος τότε νόμου. Τηλεφωνικά άμεσα επικοινωνήσα με το πολιτικό μου γραφείο, να εκδώσουν δελτίο τύπου και να επικοινωνήσουν σχετικά με όλα τα στελέχη μας στα χωριά. Εγώ το ανακοίνωσα στην ομιλία μου στο Ποτάμι Λευκίμμης και με την επιστροφή μου στην πόλη, τα

ανακοίνωσα σε συνέντευξή μου στον Τηλεοπτικό Σταθμό » Ιόνια TV". Την άλλη ημέρα Σάββατο επικοινωνήσα με πολλούς φίλους μου, για να ενημερωθώ για τις εντυπώσεις από αυτή την σημαντική ανακοίνωση. Με μεγάλη έκπληξη πληροφορήθηκα, ότι το πολιτικό γραφείο του Σπύρου Σπύρου, διέδιδε ότι στο τηλέφωνο δεν ήταν ο Έβερτ αλλά η γυναίκα μου, Οι ευκαιριακοί αλεξιπτωτιστές είναι γενικά χρήσιμο να ψηφίζονται ή να τοποθετούνται σε μετακλητές θέσεις της Εκτελεστικής Εξουσίας, υπό μία απαράβατη προϋπόθεση, ότι έχουν τις γνώσεις και την εμπειρία, να προσφέρουν κάτι περισσότερο και καλύτερο από τα διαχρονικά στελέχη της παράταξης. Διαφορετικά είναι σαφής αδικία σε βάρος των σταθερών αγωνιστών της παράταξης.

Από την εφηβική μου ηλικία είχα την έμφυτη τάση να ασχολούμαι με τα κοινά, που συνεχίζεται και σήμερα με την συχνή κατάθεση των απόψεων και των θέσεων μου, σε πολιτικά και κοινωνικά θέματα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Ξεκίνησα με την ανάμειξη μου στο φοιτητικό κίνημα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, με την ενεργό συμμετοχή μου σε αθλητικούς και πολιτιστικούς συλλόγους στην Κέρκυρα, στη νεολαία ΕΔΗΝ του κόμματος της Ένωσης Κέντρου, με την συμμετοχή μου σε συνέδρια του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος της Ιταλίας και του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος με την ενεργό δημόσια αντίθεση μου στο Βασιλικό πραξικόπημα του 1965, με την ενεργό ανάμειξη μου στο εξωτερικό στον αγώνα ενάντια στο στρατιωτικό πραξικόπημα των συνταγματαρχών του 1967, με την συμμετοχή μου στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και των τριών βαθμίδων, στο Εθνικό Κοινοβούλιο, στην διαχείριση Δημοσίου Οργανισμού κ.ά.

Πάντοτε προσηλωμένος στα καθήκοντα μου με συνέπεια και διαφάνεια, γεγονός που αποδεικνύεται από τις κατηγορίες και τους διασυρμούς που διαχρονικά με συνόδευαν. Η εμπειρία μου με έχει διδάξει, ότι όπου υπάρχει σιγή και ηρεμία στη διαχείριση Δημοσίων θεμάτων, είτε δεν παράγεται αξιόλογο έργο είτε κάτι στρεβλό υπάρχει.

Πολλές φορές φίλοι μου ακόμα και δημόσια αναγνώριζαν ότι όλα αυτές οι αντιδράσεις οφειλόταν, στο ότι ενεργούσα εφαρμόζοντας πρακτικές και μεθόδους νόμιμες και με διαφάνεια αλλά « μπροστά από την εποχή μου ». Συνεχείς οι προσπάθειες του προέδρου της κομματικής Οργάνωσης Κέρκυρας της ΝΔ προς τα ανώτερα κομματικά κλιμάκια την περίοδο που ήμουν διευθύνων σύμβουλος στον Ο.Λ.ΚΕ «βγάλτε το Δεσύλλα θα καταστρέψει το κόμμα». Οι αντιδρώντες χρήστες του λιμένου που προφανώς από τις εφαρμοζόμενες νέες νόμιμες πρακτικές της καινούργιας διαχείρισης έβλεπαν να θίγονται τα συμφέροντα τους, έψαχναν τρόπους απομάκρυνσης μου.

Χαρακτηριστική περίπτωση η κοινή επίσκεψη στο λιμάνι του τότε προέδρου της ΝΟ.ΔΕ Κέρκυρας Γιάννη Λέκκα, με διαμαρτυρόμενους χρήστες του λιμένα. Μετά το πέρας της επίσκεψης του, με πήρε στο κινητό τηλέφωνο, με ενημέρωσε ενώ βρισκόμουν και εγώ στο λιμάνι, για την επίσκεψη του και παρουσία χρηστών του λιμένα που τον είχαν καλέσει επί τόπου, μου

είπε « με παρακάλεσαν να κατεβώ στο λιμάνι και μου έδειξαν κάποια πράγματα και θα έλθω αύριο στο γραφείο να τα κουβεντιάσουμε»! Η απάντησή μου « αν θέλεις ενημέρωση μόνο στα γραφεία του κόμματος».

Θα περιοριστώ σε αυτό το σημείο να σημειώσω, ότι παρά τις άνωθεν έμμεσες πιέσεις αλλά και τις απειλές συνεργατών και φίλων πασίγνωστου μεγαλοεπιχειρηματία, τουλάχιστον πανελλαδικής εμβέλειας γνωστού για τις ακραίες πρακτικές που εφαρμόζε σε όσους ενεργούσαν ενάντια στα συμφέροντά του και παρά τις έγγραφες εισηγήσεις των υφισταμένων μου χειριστών της σύμβασης παροχής υπηρεσιών που είχε συνάψει με την προηγούμενη διοίκηση του Οργανισμού, του έκοψα από το λαβείν του, λόγω πλημμέλειας στην εφαρμογή της, το ποσόν των 100.000 ευρώ.

Σύμφωνα με την υπάρχουσα σύμβαση για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας, όφειλε να έχει στελεχωμένο γραφείο στο λιμάνι με δικούς του υπαλλήλους, Αντί αυτής της υποχρέωσης η προηγούμενη διοίκηση είχε προσλάβει υπάλληλο με σύμβαση ορισμένου χρόνου, για να ασκεί παράλληλα τα καθήκοντα ελέγχου και ελεγχόμενου!

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1990-1993

Στην πρώτη κοινοβουλευτική μου θητεία 1990-1993 είχα την τιμή και την ευκαιρία να εκπροσωπώ την Κέρκυρα στο Εθνικό Κοινοβούλιο από κοινού με τον πρώην Πρωθυπουργό και Αρχηγό της ΝΔ Γεώργιο Ράλλη.

Ο ίδιος ο Γεώργιος Ράλλης είχε ζητήσει να είναι υποψήφιος στην Κέρκυρα και με την ισχύουσα τότε εκλογική νομοθεσία, θα καταλάμβανε ως πρώην Πρωθυπουργός την πρώτη Βουλευτική έδρα της ΝΔ, χωρίς σταυρούς προτίμησης.

Πριν κάνει αποδεκτή ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης την πρόταση του, ζήτησε την γνώμη μου.

Ζήτησα μία εβδομάδα προθεσμία για να απαντήσω, διότι ήθελα προηγούμενα να ερευνήσω αν η συμμετοχή του στο ψηφοδέλτιο της ΝΔ, θα συνέβαλε θετικά για να πάρουμε και άλλη μία βουλευτική έδρα στο νομό, πέραν από εκείνη που ήδη είχαμε.

Πράγματι επί μία εβδομάδα ερεύνησα την περίπτωση και οι ενδείξεις ήταν απόλυτα θετικές και τελικά ο Πρόεδρος Γεώργιος Ράλλης συμμετείχε στο ψηφοδέλτιο στη θέση του Σπύρου Σπύρου, που στη πρώτη εκλογή του 1989, είχε καταλάβει την τέταρτη και τελευταία θέση από πλευράς σταυρών προτίμησης στο Ψηφοδέλτιο της ΝΔ.

Τελικά στην τρίτη κατά σειρά εκλογική αναμέτρηση του 1990, μετά τις δύο αλλεπάλληλες του 1989, οι προσδοκίες μας για την κατάληψη και δεύτερης έδρας στο νομό δεν δικαιώθηκαν και την μοναδική έδρα της ΝΔ στην Κέρκυρα, κατέλαβε ο Πρόεδρος Ράλλης, με επιλαχόντα εμένα που είχα έλθει πρώτος σε σταυρούς προτίμησης.

Όταν μετά την πάροδο εφτά περίπου μηνών, μέσω προσφυγής στο Εκλογοδικείο κερδίσαμε και τη δεύτερη έδρα, λόγω της προφανούς αντισυνταγματικότητας του νόμου «Κουτσόγιωργα», η ΝΔ στην Κέρκυρα είχε πλέον δυο βουλευτικές έδρες, με τον Πρόεδρο Ράλλη και εμένα,

Μετά την εκλογή μου η συνεργασία μου με τον Πρόεδρο Ράλλη, άρχισε με τους καλύτερους οίονους.

Στην πορεία όμως, άρχισαν τα προβλήματα, λόγω του ενδιαφέροντος του Προέδρου Ράλλη, κάθε θετική δική μου ενέργεια, για λόγους «υστεροφημίας του» να αποδίδεται σε δικές του ενέργειες.

Θα περιοριστώ να αναφέρω συγκεκριμένες περιπτώσεις, τις πλέον ενδεικτικές.

ΙΔΡΥΣΗ ΜΟΥΣΙΚΟΎ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.

Μόλις ανακοίνωσα ως βουλευτής λίγους μήνες μετά την εκλογή μου στους πρώτους μήνες του 1991, ότι από την σχολική χρονιά 91-92 θα λειτουργήσει στην Κέρκυρα Μουσικό Γυμνάσιο, ο πρώην πλέον Βουλευτής Σωτήρης Γκίκας, με την εφημερίδα υπό μάλης, επισκέφθηκε τον Πρόεδρο Ράλλη στο πολιτικό του γραφείο στην οδό Μουστοξύδη, επί παρουσία του προέδρου της ΝΟ.Δ.Ε Λευτέρη Μέριανου, του έδειξε το σχετικό πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» και του είπε «Κύριε Πρόεδρε τα δικά σας έργα άλλη τα καπηλεύονται» Δύσθυμος ο Πρόεδρος του απάντησε «τι να κάνουμε Στρατηγέ, αυτά τα έχει η πολιτική». Την άλλη ημέρα συνάντησα τον Λευτέρη Μέριανο στο δρόμο μπροστά από την Εθνική Τράπεζα, μου μετέφερε τη συνομιλία και μου είπε «τι έκανες». Τον ενημέρωσα αναλυτικά για όλες τις ενέργειες μου και για τα πλήρη αποδεικτικά στοιχεία που είχα στη διάθεση μου. Ο Λευτέρης τα μετέφερε εν συνεχεία στο Πρόεδρο και ο οποίος έκλεισε άμεσα το θέμα λέγοντας «έκανα λάθος».

ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ.

Η προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε ζητήσει από την τότε ΕΟΚ να υπαχθούν στον σχετικό κανονισμό 815/84 τα Ψυχιατρικά Νοσοκομεία της χώρας μας. Το όλο θέμα χειρίστηκε στη συνέχεια η Κυβέρνηση της ΝΔ με αρμόδιο Υπουργό Υγείας τον Γιώργο Σούρλα. Όταν το πληροφορήθηκα, τον επισκέφθηκα στο γραφείο του και μου έδωσε την υπόσχεση, «ότι μετά την Λέρο προτεραιότητα θα έχει η Κέρκυρα».. Υπόσχεση που σε κάθε ευκαιρία του την υπενθύμιζα. Μερικές φορές τα βράδια πηγαίναμε για φαγητό μαζί με μία ολιγομελή παρέα βουλευτών από την Βόρεια Ελλάδα και δεν παρέλειπα να του υπενθυμίζω την υπόσχεση. Ο «καλαμπουρτζής» της παρέας Νίκος Κάκκαλος βουλευτής Πιερίας, όταν συνάντησε τον Υπουργό στη Βουλή του είπε «σε ψάχνει επειγόντως ο Δεσύλλας». Στην ερώτηση του Υπουργού «τι με θέλει;» ο Νίκος προφανώς αλληγορικά του είπε «για το Ψυχιατρείο».

Στη συνέχεια όταν ξαναβρέθηκα με τον Υπουργό, μου είπε «το έχουμε πει

πολλές φορές Αλέκο μετά την Λέρο σειρά έχει η Κέρκυρα»!

Όταν εγκρίθηκε το σχετικό κονδύλι από την ΕΟΚ, ζήτησα να μάθω τα μέλη της επιτροπής του Υπουργείου Υγείας που θα εισηγείτο στον Υπουργό την σχετική οριστική κατανομή της πίστωσης.

Πληροφορήθηκα ότι στην τριμελή επιτροπή συμμετείχε ο πολιτικός μηχανικός Νίκος Μπεχράκης, αδελφός των φίλων μου Θεόδωρου Μπεχράκη αναπληρωτή γενικού διευθυντή της ΝΔ και του συναδέλφου Βουλευτή Διονύση, από τους οποίους ζήτησα να με φέρουν σε επαφή με τον αδελφό τους Νίκο.

Πράγματι συνεργαστήκαμε με τον Νίκο, ο οποίος μου γνώρισε τον ψυχίατρο Σαπουνά, μέλος της επιτροπής κατανομής της πίστωσης, έναν εξαίρετο άνθρωπο και επιστήμονα, αριστερών πεποιθήσεων.

Μου παρείχαν συνεχή ενημέρωση για τις προσπάθειες τους να πάρει η Κέρκυρα το μεγαλύτερο δυνατόν ποσόν. στην κατανομή του σχετικού κονδυλίου. Πληροφορίες που γνώριζαν επίσης οι συνεργάτες του γραφείου μου, αλλά και οι φίλοι μου που με συνόδευαν στις περιοδείες μου στην Κέρκυρα,

Βρισκόμουν στο γραφείο μου στην Αθήνα, όταν με πήρε στο τηλέφωνο ο αμεσότερος συνεργάτης μου Δημήτρης Μπόρτζ, να με πληροφορήσει ότι η τοπική εφημερίδα « ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ » ανακοίνωσε με πηγαίους τίτλους « 400.000.000 δρχ. ο Ράλλης για το Ψυχιατρείο» Αυθημερόν έβγαλα ανακοίνωση ότι η κατανομή του κονδυλίου δεν έχει γίνει ακόμα και ότι υπολογίζω από την σχετική κατανομή, να πάρουμε γύρω στα 700.000.00 δρχ. Το ποσόν των 400.000.000 πιθανόν να αναφερόταν στον ενδεικτικό προϋπολογισμό, που συνόδευε την πρόταση για υπαγωγή στο παραπάνω Κοινοτικό Πρόγραμμα και όταν ο Πρόεδρος Ράλλης πληροφορήθηκε την έγκρισή της, πιθανόν να πίστεψε, ότι αυτή θα ήταν και η τελική κατανομή, του εγκριθέντος κονδυλίου από την ΕΟΚ.

Όπως πληροφορήθηκα στη συνέχεια, ο Πρόεδρος Ράλλης είχε μεταφέρει την είδηση στον Λευτέρη Μέριανο πρόεδρο της ΝΟΔΕ, λέγοντάς του « πέστο στον Τζεβελικά (εκδότη της εφημερίδας) , χωρίς να του πεις ότι στο είπα εγώ».

Μετά από δύο ημέρες με παίρνει στο τηλέφωνο ο πρώην συνεργάτης του Προέδρου Ράλλη Γρηγοριάδης και μου είπε « ο κύριος Πρόεδρος σε περιμένει στο σπίτι του Κανάρη 4 την Παρασκευή ώρα 8 το πρωί. Θα πάτε;» Απάντησα και βέβαια θα πάω.

Ακριβώς στη 8.00 το πρωί χτύπησα το κουδούνι της πόρτας της κατοικίας του. Μου άνοιξε η σύζυγος του Λένα, που μου είπε « είναι μέσα και σε περιμένει».

Αφού με ψυχρό ύφος με καλωσόρισε, μου υπέδειξε να καθίσω στο καναπέ παραπλεύρως της πολυθρόνας που καθόταν ο ίδιος. Γύρισε απότομα και

με το δάκτυλο προτεταμένο μου είπε « εσύ αντιπαράθεση μαζί μου δεν μπορείς να κάνεις» Του απάντησα ήρεμα κύριε Πρόεδρε νομίζω ότι με γνωρίζετε πολύ καλά και σίγουρα δεν με θεωρείτε αφελή. Πως θα μπορούσα εγώ να κάνω μαζί σας αντιπαράθεση ως νέος Βουλευτής με εσάς πρώην Πρωθυπουργό και Αρχηγό του κόμματος. Στη συνέχεια ανεβάζοντας ελαφρά τον τόνο της φωνής μου, του είπα κύριε Πρόεδρε θα περίμενα όμως από εσάς. με όλη την ειλικρίνεια και την εντιμότητα που αναμφισβήτητα σας διακατέχει, να μου πείτε σε ποιο θέμα έκανα εγώ αντιπαράθεση μαζί σας; Ο Πρόεδρος τότε σε χαμηλό ύφος μου είπε. « Σου έχω πει και άλλες φορές, ότι εγώ δεν θα πολιτευτώ στην Κέρκυρα στις επόμενες εκλογές και το μόνο που με ενδιαφέρει είναι η υστεροφημία μου». Του απάντησα σας πιστεύω Κύριε Πρόεδρε και εκτιμώ απόλυτα την πρόθεσή σας, αλλά εγώ θα πολιτευτώ, υπονοώντας προφανώς ότι οφείλω να παρουσιάσω το έργο μου και να το θέσω στην κρίση των συμπολιτών μου, για να τους ζητήσω να με ξαναψηφίσουν.

Ο κύριος Πρόεδρος τότε άλλαξε το θέμα και μου ζήτησε « να χωρίσουμε τα έργα για την προετοιμασία της Διάσκεψης Κορυφής των Ηγετών της ΕΟΚ », που ως γνωστόν είχε ήδη αποφασιστεί να γίνει στην Κέρκυρα τον Ιούνιο του 1994. Του απάντησα ευθέως ότι θέλετε κύριε Πρόεδρε.

Συνέχισε λέγοντας μου σε φιλικό ύφος. « Επειδή έχω ασφαλείς πληροφορίες ότι είσαι πολύ καλός Μηχανικός, θα αναλάβεις το υπόγειο χώρο στάθμευσης οχημάτων στη κάτω πλατεία». Αφού τον ευχαρίστησα για τα καλά του λόγια για το πρόσωπο μου, του είπα κύριε Πρόεδρε, σας είπα και προηγούμενα ότι είμαι νέος Βουλευτής και δεν θα μπορέσω να επωμιστώ ένα τόσο μεγαλεπήβολο έργο, μόνο εσείς θα μπορέσετε να το αναλάβετε.

Η συνέχεια της κατανομής των έργων προετοιμασίας της Διάσκεψης προτάθηκε από τον ίδιο σε κάπως ρεαλιστικότερη βάση, που δεν είχα πλέον περιθώρια περαιτέρω διαφωνίας.

Συναφές με το παραπάνω θέμα είναι και το παρακάτω συμβάν. Πριν από την ανάδειξή μου σε βουλευτή, είχε οριστεί από την Κυβέρνηση της ΝΔ η νέα διοίκηση του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Κέρκυρας. Η άποψη που είχα ήδη εκφράσει, είναι ότι τα προσόντα και οι πρακτικές που ακολουθούσαν κυρίως ο πρόεδρος, με είχαν ήδη πείσει να ζητήσω την αντικατάστασή τους.. Γνωρίζοντας λοιπόν τα δύο αυτά άτομα το θέμα της διαφωνίας μου με τον Πρόεδρο και επειδή κατάλαβαν τις προθέσεις μου να εισηγηθώ την αντικατάστασή τους, επισκέφθηκαν τον Πρόεδρο Ράλλη και του αποκάλυψαν την πρόθεσή μου, υποστηρίζοντας, ότι δήθεν είχα καταλήξει στην απόφασή αυτή, επειδή αυτοί έλεγαν ότι « τα χρήματα για την Ψυχιατρική μεταρρύθμιση τα έβγαλε ο Ράλλης».

Ο Υπουργός Υγείας Γιώργος Σούρλας όπως ο ίδιος με ενημέρωσε « τον πήρε ο Ράλλης στο τηλέφωνο και σε υψηλούς τόνους, του ζήτησε να μη αντικατασταθούν» και συνέχισε λέγοντάς μου « άστο Αλέκο το θέμα για να μη τσακωθούμε με τον Ράλλη».

Μεταγενέστερα στα εγκαίνια της υλοποίησης της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης, αναγκαστικά δέχθηκα την συμβιβαστική πρόταση του προέδρου του Δ.Σ του Ψυχιατρείου στην ομιλία του να αποδώσει στο Ράλλη την εξασφάλιση της πίστωσης και για εμένα να τονίσει την συμβολή μου στο έργο της ανέγερσης των νέων κτηριακών δομών Ψυχικής Υγείας, που θα εγκαινιάζαμε.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΤΗΣ ΕΟΚ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΤΟ 1994

Ο Υπουργός των Εξωτερικών της Κυβέρνησης Κωνσταντίνου Μητσοτάκη Αντώνης Σαμαράς είχε έλθει το 1991 στην Κέρκυρα για να συναντηθεί με τον ομόλογό του της Αλβανίας Καπλάνι, συνάντηση που θα γινόταν στο Ξενοδοχείο SAN STEFANO. Στο Ξενοδοχείο τον ακολούθησαν μερικά κομματικά στελέχη. Σε ένα διάλειμμα της Διάσκεψης ό Σαμαράς βγήκε από την αίθουσα συσκέψεων και τους ρώτησε» θέλετε να σας κάνω την Διάσκεψη Κορυφής της ΕΟΚ του 1994 στην Κέρκυρα;». Πληροφορία που μου μετέφεραν και όταν τις επόμενες ημέρες στην Αθήνα συνάντησα τον Πρωθυπουργό, τον ρώτησα σχετικά και μου επιβεβαίωσε την πληροφορία, λέγοντάς μου « Η Κέρκυρα είναι ωραία και την αγαπώ πολύ «.

Είδηση βέβαια που διέρρευσε στην Κέρκυρα και προκάλεσε κύμα ενθουσιασμού. Φρόντισα να ενισχύσω την σχέση μου με τον Αντώνη Σαμαρά, κυρίως μέσω του στενού μου φίλου Θεόδωρου Χριστοδουλίδη καθηγητή του Διεθνούς Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, στενού τότε φίλου του Σαμαρά που είχε αναλάβει ειδικός σύμβουλός του στο Υπουργείο των Εξωτερικών και παρακολουθούσα από κοντά την εξέλιξη του θέματος.

Στις αρχές του 1992 με κάλεσε ο Αντώνης στο Υπουργείο και παρουσία του Χριστοδουλίδη μου ανακοίνωσε. ότι και από πλευράς ΕΟΚ οριστικοποιήθηκε ότι η Διάσκεψη θα γινόταν στην Κέρκυρα. Στο σημείο αυτό της συζήτησης μπήκε στο γραφείο του Υπουργού για να υπογράψει ο Υπουργός κάποια έγγραφα ο διευθυντής εθιμοτυπίας του Υπουργείου, Μόλις άκουσε την ενημέρωση του Υπουργού παρέμβηκε στη συζήτηση και είπε « Η ανακοίνωση για την Διάσκεψη πρέπει να γίνει από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, μετά την τυπική πλέον έγκριση της από το Υπουργικό Συμβούλιο».

Για τον λόγο αυτό επίσημα δεν ανακοίνωσα το μεγάλο αυτό γεγονός και περιορίστηκα σε προφορικές ενημερώσεις φίλων μου.

Μετά πάροδο 1-2 μηνών στα μέσα του καλοκαιριού του 1992 με πήρε νωρίς το απόγευμα στο σταθερό τηλέφωνο του σπιτιού μου ένας φίλος -και μου και με ενημέρωσε ότι ο Περιφερειάρχης Θεόδωρος Στάικος ανακοίνωσε μια ώρα προηγούμενα, ότι του τηλεφώνησε ο Πρόεδρος Ράλλης και του είπε να ανακοινώσει ότι η Διάσκεψη θα γίνει οριστικά πλέον στην Κέρκυρα, Στο ερώτημα μου γιατί δεν με ενημέρωσες, μου απάντησε « ότι σε πήρα στο

τηλέφωνο και το είχες κατεβασμένο».

Στο ενθουσιώδες κλίμα που είχε εν τω μεταξύ δημιουργηθεί, κατά ανάγκη πλέον ενεπλάκην και εγώ με δηλώσεις μου στα ΜΜΕ. Η πρόωρη όμως αυτή ανακοίνωση, άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου, με την ανάμειξη πλέον και των άλλων διεκδικητριών πόλεων (Ρόδος-Θεσσαλονίκη κ.α.), που διεκδικούσαν και αυτές να γίνει η Διάσκεψη στην έδρα τους. Μετά από λίγες ημέρες άκουσα κάποιες διαδόσεις στην Κέρκυρα, ότι η Διάσκεψη, λόγω ακαταλληλότητας του αεροδρομίου, δεν θα γινόταν τελικά στην Κέρκυρα, αλλά δεν ανησύχησα.

Μετά από λίγες ημέρες αργά το βράδυ με πήρε στο τηλέφωνο ο διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Αντώνη Σαμαρά Γιώργος Τσολάκογλου, να πάω το πρωί επειγόντως στο Υπουργείο που με θέλει ο Υπουργός. Πράγματι πήγα και μου είπε « εγώ Αλέκο έκανα ότι μπορούσα για να γίνει η Διάσκεψη στην Κέρκυρα, τώρα ότι κάμεις εσύ « Δεν ήξερε όμως περισσότερες λεπτομέρειες.

Αμέσως κατευθύνθηκα στο Υπουργείο Μεταφορών, όπου ο Υπουργός Νίκος Γκελεστάθης μου έκλεισε συνάντηση με τον διοικητή της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας.

Πράγματι στην ευρεία σύσκεψη που έγινε με την συμμετοχή μου στα γραφεία της ΥΠΑ στην Αθήνα, αποφασίστηκε ομόφωνα, ότι το αεροδρόμιο της Κέρκυρας πληροί όλες τις προϋποθέσεις για να δεχθεί τα αεροπλάνα των ηγετών της ΕΟΚ. Για το θέμα της καταλληλότητας, είχε εισηγηθεί αρνητικά, μετά από σχετικό ερώτημα της Υ.Π.Α ο Αερολιμενάρχης Κέρκυρας.

Στη συνέχεια το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε τελικά να γίνει η Διάσκεψη στην Κέρκυρα.

Άμεσα τότε ήλθε στην Κέρκυρα ο Πρόεδρος Ράλλης και κάλεσε στο πολιτικό του γραφείο τον Περιφερειάρχη, τον Δήμαρχο Χρύσανθο Σαρλή, τον Αντιδήμαρχο Ανδρέα Παγκράτη, για να αποφασίσουν, τα έργα που έπρεπε να γίνουν για την καλύτερη προετοιμασία της Διάσκεψης. Συσκέψεις που επαναλήφθηκαν, χωρίς ποτέ να κληθώ και εγώ παρά το γεγονός ότι τις ημέρες αυτές βρισκόμουν στην Κέρκυρα.

Όταν πλέον εξαντλήθηκε η υπομονή μου, επισκέφθηκα τον Πρωθυπουργό και του ανέφερα τα γεγονότα αυτά. Άμεσα ο Πρωθυπουργός τηλεφώνησε, την ίδια μάλιστα στιγμή μπροστά μου, στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και πρώην Πρωθυπουργό Τζανή Τζαννετάκη και του είπε « Τζανή αναλαμβάνεις συντονιστής για την προετοιμασία της Διάσκεψης Κορυφής στην Κέρκυρα».

Το γεγονός αυτό προφανώς ενόχλησε τον Πρόεδρο Ράλλη, που ουδέποτε πλέον ασχολήθηκε με την προετοιμασία της Διάσκεψης και δεν συμμετείχε σε καμία από τις αναρίθμητες επόμενες συσκέψεις.

Στην περιγραφή μου αυτή δεν επανέλαβα τα άλλα πλήρη στοιχεία, πού έχω ήδη συμπεριλάβει στα προηγούμενα τρία μου βιβλία, που μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να τα δανεισθεί από την Ιστορική Δημόσια Βιβλιοθήκη της Κέρκυρας. Την πρακτική αυτή ακολουθώ και σε όλα τα θέματα που αναφέρομαι στην παρούσα έκδοση.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΓΡΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΛΕΥΚΙΜΗΣ.

Μετά από έγγραφο αίτημα προς εμένα του Δημάρχου Λευκίμης που είχε κοινοποιηθεί και στον συνάδελφο Βουλευτή Γιώργο Δρυ, ζητήσαμε με κοινή παρουσία μας (Δήμαρχος Νίκος Κουλούρης - Αλέκος Δεσύλλας-Γιώργος Δρυς) από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας Αριστείδη Τσιπλάκο, να συμπεριληφθεί το έργο του, βιολογικού καθαρισμού στο Κοινοτικό Πρόγραμμα Enpireg. Μας υποσχέθηκε, ότι όλες τις προτάσεις θα τις στείλει για αξιολόγηση στο Υπουργείο των Εσωτερικών και όσες επιλεγούν θα χρηματοδοτηθούν. Συνέχισα μόνος μου πλέον την προσπάθεια στο Υπουργείο των Εσωτερικών και μετά από λίγο καιρό ενημερώθηκα επίσημα από το ΥΠ.ΕΣ ότι το έργο αξιολογήθηκε θετικά, το δε έγγραφο της αξιολόγησης το έστειλα στον Δήμαρχο και ανακοίνωσα πλέον με δελτίο τύπου την χρηματοδότηση του έργου.

Ο Πρόεδρος Ράλλης ενώ είχε δεσμευτεί ότι η πινακοθήκη του Ιδρύματος Κουτλίδη θα μεταφερόταν στην Κέρκυρα και θα στεγαζόταν σε βοηθητικό κτίριο του Καστέλο Μπιμπέλι που θα ανακαινιζόταν αποκλειστικά με δαπάνες που θα προερχόταν από την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων του Ιδρύματος, ο πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου Κερκύρας Γιάννης Κεφαλλωνίτης με ενημέρωσε, ότι ο Περιφερειάρχης μετά από σχετικό αίτημα του Ράλλη, διέθεσε για την Πινακοθήκη το ποσόν των 150.000.000 δρχ., που όμως είχε ήδη δεσμευτεί για την αποπεράτωση της προβλήτας εξωτερικού του νέου Λιμένα. Άμεσα επισκέφθηκα τον Πρόεδρο Ράλλη και του ζήτησα να φροντίσει να ξαναβρεθεί το σχετικό ποσόν για την ολοκλήρωση της προβλήτας. Μου απάντησε « να πάμε μαζί στον Τσιπλάκο να το ζητήσουμε». Του απάντησα, επειδή δεν ήθελα να χρεωθεί και σε εμένα αυτή η χρηματοδότηση αφού είχα ζητήσει χρηματοδοτήσεις και για άλλα έργα, εσείς μεταφέρατε το κονδύλι σε άλλο έργο, εσείς πρέπει να το ζητήσετε. Τελικά πήγαν στον Τσιπλάκο μαζί ο Πρόεδρος Ράλλης, ο νέος Περιφερειάρχης που είχε μετά από δικό μου αίτημα στον Πρωθυπουργό αντικαταστήσει τον Θεόδωρο Στάικο και ο πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου. Μετά την επιστροφή τους στην Κέρκυρα ο Γιάννης Κεφαλλωνίτης που καθόταν παραπλεύρως στο γραφείο του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας αρμόδιου για τα Κοινοτικά Προγράμματα, μόλις άκουσε τον Τσιπλάκο να λέει στον Ράλλη « το έργο που μου είπατε να κόψω κύριε Πρόεδρε το έκοψα», έδωσε μια λοξή ματιά στον πίνακα που είχε μπροστά του ο Τσιπλάκος και είδε ότι είχε κόψει τον βιολογικό καθαρισμό της Λευκίμης, ήλθε πάραυτα και με ενημέρωσε.

Κατά σύμπτωση ο Πρόεδρος ήταν στο πολιτικό του γραφείο στην Κέρκυρα. Παρά το γεγονός ότι το γραφείο μου ήταν γεμάτο κόσμο που περίμενε να

μιλήσει μαζί μου, ανηφόρησα για το γραφείο του. Χτύπησα την πόρτα και μπήκα μέσα, παρά την αντίρρηση της ιδιαιτέρας του, που μου είπε πρώτα να τον ενημερώσει. Ο πρόεδρος ήταν όρθιος και συνομιλούσε με ένα άλλο ηλικιωμένο άτομο που καθόταν στον καναπέ. Με κοίταξε απορημένος. Άμεσα τον ρώτησα. κύριε Πρόεδρε, εσείς είπατε στον Τσιπλάκο να κόψει το έργο του βιολογικού καθαρισμού των λυμάτων της Λευκίμης; Μου απάντησε « και τι ήθελες να δώσουμε χρήματα στους κουμουνιστές;». Δεν αιφνιδιάστηκα και του απάντησα, και το λέτε εσείς αυτό κύριε Πρόεδρε; Με δεδομένο ότι ο Πρόεδρος εμφανιζόταν ως μετριοπαθής πολιτικός και σε συνέντευξή του στον ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ είχε δηλώσει ότι δεν είχε πρόβλημα συνεργασίας με άλλα κόμματα και επικαλείτο προς απόδειξη του ισχυρισμού του, την καλή συνεργασία του με τον Δήμαρχο Κερκυραίων Χρύσανθο Σαρλή, που ανήκε δε άλλη πολιτική παράταξη. Τότε ο Πρόεδρος μου είπε κανονίστε τα με τον Τσιπλάκο. Άμεσα επέστρεψα στο γραφείο μου και πήρα τον Υφυπουργό στο τηλέφωνο και του είπα ότι ο Ράλλης αποσύρεται από το θέμα. Τότε άκουσα εμβρόντητος την απάντησή του.» Δεν έχω πλέον τα χρήματα, τα έχω δώσει σε άλλα έργα». Δεν μπόρεσα πλέον να συγκρατηθώ και του είπα « Αριστείδη αύριο με το πρώτο αεροπλάνο θα έλθω στην Αθήνα και εν συνεχεία στο γραφείο σου. Δεν ξέρω αν ο Πρωθυπουργός εκείνη την στιγμή θα βρίσκεται στο γραφείο του στο Μαξίμου η στη Βουλή, ένα είναι όμως σίγουρο, όπου και να βρίσκεται θα μας ακούσει και του έκλεισα το τηλέφωνο.

Μπαίνοντας στο γραφείο του Υφυπουργού, συνάντησα το πλατύ χαμόγελο της προϊσταμένης του ιδιαίτερου του γραφείου, η οποία άμεσα μου είπε « είναι μέσα και σε περιμένει». Μόλις άνοιξα την πόρτα δεν πρόλαβα να τον χαιρετήσω και τον άκουσα να μου λέει, « δεν τα έχω όλα τα χρήματα του προϋπολογισμού του έργου, θα το χρηματοδοτήσω αρχικά με μικρότερο ποσόν και πολύ σύντομα θα συμπληρώσω και τα υπόλοιπα». Υπόσχεση που πράγματι τήρησε σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

ΝΕΑ ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Μεταξύ της δεύτερης και της τρίτης εκλογικής αναμέτρησης, από τις τρεις αλληπάλληλες της περιόδου 1989-1990, λόγω αδυναμίας, σχηματισμού μονοκομματικής Κυβέρνησης συνεπεία του εκλογικού νόμου «Κουτσόγιωργα», κληθήκαμε στα γραφεία της ΝΔ στην Αθήνα οι πολιτευτές και το προεδρείο της Νομαρχιακής Επιτροπής. Μεταξύ των άλλων οργανωτικών θεμάτων που συζητήθηκαν, μας ανακοινώθηκε η τοποθέτηση νέας Νομάρχης. Μας ειπώθηκε ότι είναι πολύ ικανή και θα βοηθήσει με το έργο της, να πάρουμε και την δεύτερη από τις τρεις βουλευτικές έδρες του νομού μας. Την μοναδική έδρα που είχαμε από τις δεύτερες εκλογές κατείχε άνευ σταυρών προτίμησης ο Γεώργιος Ράλλης, ως πρώην Πρωθυπουργός.

Μετά από λίγες ημέρες δέχθηκα από τα γραφεία του κόμματος ένα τηλεφώνημα, να υποδεχθώ στο αεροδρόμιο την κυρία Νταϊφά, αδελφή του εφοπλιστή και προέδρου του Ολυμπιακού Πειραιώς Σταύρου Νταϊφά,

Πράγματι πήγα στο αεροδρόμιο μαζί με την γυναίκα μου και υποδεχθήκαμε την νέα Νομάρχη, που την συνόδευε φίλη της από την Γαλλία που είχε έλθει ειδικά, για να παραστεί στην ανάληψη των καθηκόντων της. Τους πήγαμε στην ψαροταβέρνα «Κουβέλη» και δειπνήσαμε. Στην διάρκεια του φαγητού η κυρία Νταϊφά μου είπε « πέρασα από τα γραφεία του κόμματος και να μην ανησυχείς πλέον για την ανάδειξη σου σε Βουλευτή στην δεύτερη ΄Βουλευτική έδρα που σίγουρα θα πάρουμε, στην ήδη προγραμματισμένη για τις 7 Απριλίου 1990 εκλογική αναμέτρηση.

Μετά από την πάροδο κάποιων ημερών, πληροφορήθηκα, ότι κάθε πρωί την επισκέπτονταν στο γραφείο της, ο πολιτευτής και πρώην Βουλευτής Στρατηγός Σωτήρης Γκίκας και παρέμενε μαζί της πέραν της μιας ώρας. Φίλος μου του ιδιαίτερου γραφείου της, με ενημέρωσε ότι συζητούσαν πολεμικά θέματα, με δεδομένη την ευαισθησία της σε αυτά, επειδή ο πιλότος σύζυγος της είχε σκοτωθεί κατά την διάρκεια του πολέμου. Επιπρόσθετα πληροφορήθηκα ότι της έδινε συχνά ένα κατάλογο με μικρά έργα σε κοινότητες του νομού, που άμεσα στο τέλος της συζήτησης προσυπέγραφε. Επίσης είχε ήδη γίνει γνωστόν, ότι ο έμπιστος συνεργάτης του Σωτήρη Γκίκα Μενέλαος Ρέβης, γυρνούσε τα χωριά και ζητούσε από τους κατοίκους των, ποια έργα θέλουν να τους κάνει άμεσα ο Στρατηγός.

Προφανώς και οι δύο δεν γνώριζαν, ότι την απόφαση για την έγκριση τους, θα την έπαιρνε το Νομαρχιακό Συμβούλιο που είχε και την τελική αρμοδιότητα κατανομής των κονδυλίων, μετά από εισήγηση του Νομάρχη.

Με αυτές τις συνθήκες συνεδρίασε το Νομαρχιακό Συμβούλιο, το οποίον παρακολούθησα και εγώ για ενημερωτικούς λόγους, ως επικεφαλής της μειοψηφίας στο Δημοτικό Συμβούλιο Κερκυραίων. Η Νομάρχης εισηγήθηκε την χρηματοδότηση μεγάλου αριθμού μικρών έργων στις κοινότητες του Νομού. Στο διάλογο που ακολούθησε ο πρόεδρος της κοινότητας Περιβολίου της Νότιας Κέρκυρας, ανέφερε. « Κυρία Νομάρχης σας ευχαριστώ πολύ για το ενδιαφέρον σας για το χωριό μου, αλλά ξέρετε το έργο αυτό που εισηγείστε, έχει ήδη γίνει και έχει μάλιστα αποπληρωθεί. Ακολούθησε σειρά αντεγκλήσεων μεταξύ της Νομάρχης και του προέδρου της κοινότητας, που επέμεναν και οι δύο στις θέσεις τους, Μέχρι που κάποια στιγμή η Νομάρχης, εμφανώς εξοργισμένη, είπε « τι λέτε κύριε πρόεδρε, δεν ξέρει ο Βουλευτής ο Γκίκας που μου έδωσε το σημείωμα». Δεν χρειάζεται κανείς να περιγράψει τι ακολούθησε στο Νομαρχιακό Συμβούλιο.

Γεγονός που μετέφερα άμεσα στους φίλους μου και συναδέλφους πολιτικούς μηχανικούς Αντώνη Σγαρδέλη Γενικό Διευθυντή της ΝΔ και Θεόδωρο Μπεχράκη αναπληρωτή Γενικό Διευθυντή, που εκπροσωπούσε την ΝΔ στη επιτροπή αρμόδια για τις τοποθετήσεις, που απαρτιζόνταν από εκπροσώπους όλων των κομμάτων που συμμετείχαν στην Συγκυβέρνηση.

Παρά το γεγονός ότι και οι δύο συμφωνούσαν για την αντικατάστασή της, είχαν την ανησυχία ότι αν έφερναν το θέμα στην διακομματική επιτροπή, υπήρχε η πιθανότητα να ζητήσει άλλο κόμμα την θέση του Νομάρχη Κερκύρας.

Μετά από λίγο καιρό παρουσιάστηκε η ευκαιρία και η ΝΔ διατήρησε το δικαίωμα να αντικαταστήσει την Νομάρχη Κερκύρας με δικό της πρόσωπο. -

Η πρώτη αντίδραση υπήρξε από τον αδελφό της Σταύρο με απευθείας τηλεφώνημα στον Πρόεδρο Μητσοτάκη και ακολούθησε επίσης τηλεφώνημα από την κυρία Λιλιάννα Πιέρρη πρόεδρο του τμήματος γυναικών της ΝΔ στην Κέρκυρα, κόρη και αδελφή Βουλευτών της παράταξης, προσωπικής μου φίλης και υποστηρίκτριας μου στη πολιτική. Γεγονός που ερμηνεύτηκε, ότι για την μη παύση της Νομάρχη ήμουνα και εγώ σύμφωνος.

Ευρισκόμενος στην Αθήνα για προσωπική μου υπόθεση, έκανα ένα σύντομο πέρασμα από τα γραφεία του κόμματος στη Ρηγίλλης, Ανεβαίνοντας την σκάλα του πρώτου ορόφου, είδα να βγαίνουν θυμωμένοι από την πτέρυγα που ήταν το γραφείο του Προέδρου του κόμματος, οι Σγαρδέλης και Μπεχράκης. Μόλις τους ρώτησα τι συμβαίνει, μου απάντησαν « είσαι και εσύ καλός», όταν επανέλαβα την ερώτηση μου είπαν, πήραμε εντολή από τον Πρόεδρο να παραμείνει στη θέση της η Νομάρχης. Αμέσως τους ζήτησα να με βάλουν κατά προτεραιότητα στο γραφείο του Μητσοτάκη, να του εξηγήσω εγώ. Όταν μετέφερα στον Πρόεδρο το συμβάν στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, ο Πρόεδρος άλλαξε γνώμη και έδωσε άμεση εντολή για την απομάκρυνσή της. Αυτό το γεγονός της απομάκρυνσής της, προσπάθησε να το εκμεταλλευτεί πολιτικά, ο πολιτευτής της ΝΔ Σπύρος Σπύρου και δημιούργησε μαζί με την κυρία Νταϊφά ένα μόνιμο δίδυμο στην Αθήνα ύβρεων εναντίον μου, σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

ΝΕΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Μετά την αποχώρηση της Νταϊφά, έπρεπε να βρεθεί αντικαταστάτης. Ο φίλος και συμπατριώτης μου καθηγητής Μέσης Εκπαίδευσης και συνδικαλιστής της ΟΛΜΕ Χρυσοφώτης, μου σύστησε τον επίσης συνδικαλιστή Υγείας Θεόφιλο Βασιλείου. Μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, είχαμε μία πολύ καλή συνεργασία για παραπάνω από δύο χρόνια. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι τόσο Περιφερειάρχης, όσο και ο Νομάρχης ως μέλη της εκτελεστικής εξουσίας, ήταν οι επίσημοι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης στο νομό και προηγούντο των Βουλευτών ακόμη και στην εθιμοτυπία.

Μετά την πάροδο δύο ετών στις θέσεις τους, απέκτησαν στενές γνωριμίες και η συνεργασία μου μαζί τους, γινόταν όλο και περισσότερο προβληματική. Είχαν αρχίσει να προσπαθούν να φτιάξουν δικό τους προφίλ, διεκδικώντας την πατρότητα αποφάσεων της Κυβέρνησης ακόμα και εκείνων που γινόταν με δικές μου εισηγήσεις και πιέσεις σε Υπουργούς. Αρχισε μετά και μεταξύ τους ανταγωνισμός σε θέματα διαχείρισης εγκεκριμένων πιστώσεων.

Αποφάσισα τότε να εισηγηθώ στην φιλική μου ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών την αντικατάστασή τους. Επειδή το θέμα καθυστερούσε υπερβολικά, έθεσα το θέμα στον Πρωθυπουργό με συγκεκριμένα και σαφή επιχειρήματα. Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης αποδέχθηκε την εισήγηση μου, για την αντικατάστασή τους. Μου είπε δε χαρακτηριστικά « για λόγους συνέχειας δεν

πρέπει να τους αντικαταστήσουμε και τους δύο μαζί. Ποιόν θέλεις να φύγει πρώτος;» Του είπα ο Περιφερειάρχης Θεόδωρος Στάικος. Πράγματι έγινε πολύ γρήγορα η αντικατάσταση του. Όταν μετά από την πάροδο ενός μηνός, ξαναπήγα στον Πρωθυπουργό για να του υπενθυμίσω να αντικατασταθεί ο Νομάρχης « Μου είπε αφού σε ένα δύο μήνες θα αποχωρήσει μόνος του, για να μην έχει πρόβλημα εκλογιμότητας επειδή θέλει να πολιτευτεί, δεν πρέπει να τον «στραπατσάρουμε». Συμφώνησα και απέσυρα την εισήγηση μου.

Μετά από ένα χρόνο ο Στάικος που ήλθε ως πολίτης στην Κέρκυρα, είπε σε αρκετούς φίλους του στην Κέρκυρα αλλά και σε εμένα προσωπικά, «ότι τελικά είμαι ο ποιο έντιμος και σωστός από όλους τους πολιτευόμενους στην Κέρκυρα».

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΛΟΠΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΟΥ

Από το 1984 διατηρούσα σε κοινή θέα και χρήση στο μεσαίο δωμάτιο του πολιτικού μου γραφείου, σημαντικό αρχείο Αθηναϊκών και Κερκυραϊκών εφημερίδων.

Στην προεκλογική περίοδο των εκλογών του 1993, οι εφημερίδες αυτές ως δια μαγείας εξαφανίσθηκαν από το γραφείο μου, χωρίς βέβαια να προηγηθεί διάρρηξη.

Κατά την διάρκεια της συγγραφής του πρώτου μου βιβλίου, επανάφερα από τη μνήμη μου, σειρά γεγονότων και κατέληξα, ως προς τα αίτια της κλοπής, για τον συντάκτη του στρατηγικού σχεδίου της υφαρπαγής τους και ηθικόν αυτουργό, αλλά και για τον συνένοχο και τον αυτουργό.

Είναι γεγονός ότι οι εφημερίδες αυτές, προφανώς ενοχλούσαν, τον κύριο αντίπαλό μου στον συνδυασμό, τέως βουλευτή Σωτήρη Γκίκα, που τον είχα κερδίσει στις εκλογές του 1990.

Στις εφημερίδες αυτές ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ-ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ-ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ-ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ—ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ-ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ- ΕΞΠΡΕΣ κ.ά. ήταν καταχωρημένες σειρά δηλώσεων μου, ομιλιών, άρθρων, ολοσέλιδη συνέντευξη μου στη ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, πρωτοσέλιδη συνέντευξη μου στην Ελευθεροτυπία για την επιστροφή των πολυέλεων του Ανακτόρου Αγίου Γεωργίου και Μιχαήλ από το Προεδρικό Μέγαρο και άλλες σημαντικές δημοσιεύσεις.

Κατά την διάρκεια της προεκλογικής περιόδου κατά κανόνα περνούν από τα πολιτικά γραφεία πλήθος κόσμου με συγκεκριμένα αιτήματα. Με συνέπεια η διάρκεια παραμονής τους για να συναντήσουν τον υποψήφιο Βουλευτή και να του θέσουν το πρόβλημά τους είναι μεγάλη. Στο διάστημα αυτό έπαιρναν κάποια εφημερίδα και προφανώς τους εντυπωσίαζε το γεγονός της μεγάλης προβολής μου από τις Αθηναϊκές εφημερίδες.

Τότε καταστρώθηκε το Στρατηγική Σχέδιο του ανορθόδοξου πολιτικού πολέμου, για την υφαρπαγή τους.

Πρώτος παρουσιάστηκε στο πολιτικό μου γραφείο ο Στρατηγός έ.α. Κώστας Γκόγκας, πρώην συνεργάτης του γραφείου μου, που τον βοήθησα το 1986 να εκλεγεί με τον συνδυασμό μου Δημοτικός Σύμβουλος Κερκυραίων και παρέμεινε συνεργάτης μου, μέχρι και τις εκλογές του 1990 που εξελέγη βουλευτής. Μετά κάποιο χρονικό διάστημα από την εκλογή μου σε Βουλευτή, για πολιτικούς δικούς του προσωπικούς στόχους και επιδιώξεις, ασχολήθηκε, ερασιτεχνικά βέβαια, με την δημοσιογραφία, διατηρώντας ημερήσια στήλη στην τοπική Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», με πολύ συχνά κείμενα εναντίον μου κριτικής. Η άποψη μου ήταν ότι είχε στόχο την δική μετά, τον Γκίκα, σταδιακή ανάμειξή του στην κεντρική πολιτική σκηνή. Γεγονός που επιβεβαιώθηκε αργότερα σε Δημοκρατικές εκλογές με τη συμμετοχή του στο ψηφοδέλτιο Χρύσανθου Σαρλή που ανήκε στο ΠΑΣΟΚ, με αντάλλαγμα την Αντιδημαρχία.

Είχα δε αρχικά την πληροφόρηση, ότι άρχισε να υποστηρίζει στην πολιτική τον Σωτήρη Γκίκα. Στην προεκλογική περίοδο του 1993 επανήλθε στο γραφείο μου και για λίγες ημέρες ήταν συνεργάτης μου, οπότε και μου ζήτησε να πάρει σπίτι του το αρχείο των εφημερίδων μου και να το βάλει κατά χρονολογική σειρά. Χωρίς να αξιολογήσω την πρόταση του, λόγω και του φόρτου απασχόλησης που είχα την προεκλογική αυτή περίοδο, δέχθηκα. Μετά την πάροδο κάποιων ημερών τις έφερε πίσω «ντανιασμένες» κατά χρονολογική σειρά. Είπε στον υπεύθυνο του γραφείου μου Δημήτρη Μπόρτζ « τις βλέπεις τις έφερα, Δεν ολοκλήρωσα πλήρως την καταχώρηση κατά χρονολογική σειρά και ενδέχεται να τις ξαναπάρω». Εν συνεχεία είπε στον Δημήτρη « να τις δείξουμε και στον Αλέκο». Ο Δημήτρης του είπε « είναι αυτή τη στιγμή απασχολημένος και πρόσθεσε μου είπε να μη μπει κανένας μέσα στο γραφείο του, τις είδα εγώ και είναι το ίδιο ». Επέμενε μετά φορτικότητα να μπει στο γραφείο μου, μέχρι που άνοιξε λίγο την πόρτα και μου είπε «τις έφερα τις εφημερίδες» γεγονός που επιβεβαίωσε και ο Δημήτρης. Συνέχισε να επιμένει πιεστικά να βγω έξω και τις δω και εγώ. Υποχρεώθηκα να βγω στην πόρτα του γραφείου μου για να τις δω. Έριξα από μακριά την ματιά μου και τον ευχαρίστησα Τότε συνέχισε μονολογώντας « μπορεί να σου τις κλέψουνε και να νομίζεις ότι εγώ δεν τις έφερα».

Την ίδια περίοδο πέρασε από το γραφείο μου, ο στενός συνεργάτης του Σωτήρη Γκίκα Μενέλαος Ρέβης συνταξιούχος του πολεμικού Ναυτικού και μου είπε μισό λογά για ενδεχόμενη υποστήριξη μου. Όταν όμως τον ρώτησα ευθέως αν θα με υποστηρίξει στις επερχόμενες εκλογές, απέφυγε να τοποθετηθεί.. Εκ των υστέρων κατάλαβα ότι ήλθε για να έχει ακριβή εικόνα του χώρου.

Μετά από λίγες ημέρες εξαφανίστηκε όλη η ντάνα των εφημερίδων από το γραφείο μου. Γεγονός που περιληπτικά συμπεριέλαβα στο πρώτο μου βιβλίο.

Όταν διάβασε ο φίλος μου και σταθερός πολιτικός υποστηρικτής μου Βασίλης Παπαδάτος την σχετική περικοπή στο πρώτο μου βιβλίο, μου είπε « γιατί δεν ανέφερες ρητά τον όνομα του Μενέλαου Ρέβη που τις πήρα «.Όταν δε τον ρώτησα και εσύ που το ξέρεις;». Μου απάντησε άμεσα « Τον είχα δει να κατεβαίνει την σκάλα του γραφείου σου, με ένα μεγάλο πάκο εφημερίδες και υπέθεσα ότι εσύ τους τις έδωσες «. Επιτυχημένο Στρατηγικό Σχέδιο

ανορθόδοξου πολιτικού εσωκομματικού πολέμου, από «καλούς ανθρώπους».

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΛΥΜΑΤΩΝ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Ο πρόεδρος της κοινότητας Αγίου Μάρκου Χριστόφορος Ζερβός, ήλθε στο γραφείο μου στην Αθήνα, να τον βοηθήσω να υπαχθεί για χρηματοδότηση στο Κοινοτικό πρόγραμμα Enpireg ο βιολογικός καθαρισμός των λυμάτων της κοινότητάς του. Μου εκμυστηρεύθηκε, ότι προηγούμενα είχε ζητήσει την βοήθεια του Προέδρου Ράλλη αλλά « δεν ασχολήθηκε καθόλου ». Με έξοδα της Κοινοότητάς του είχε συνταχθεί η σχετική μελέτη, αλλά αντιμετώπιζε προβλήματα με τις διαδικασίες έγκρισης και προώθησης της για χρηματοδότηση. Πράγματι από κοινού ενδιαφερθήκαμε και τελικά συμπεριελήφθη στον σχετικό πίνακα υποψήφιων έργων για ένταξη στο παραπάνω πρόγραμμα της Ε.Ο.Κ. Ασχολήθηκα ενεργά και τελικά το έργο συμπεριελήφθη οριστικά στο πρόγραμμα. Με ευχαρίστησε και δημοσιοποίησε στους κατοίκους της περιοχής του την βοήθεια μου. Πριν από τρία χρόνια τον συνάντησα στο καφενείο του Δημήτρη στον Άγιο Μάρκο και μου είπε, «παρά τη βοήθεια σου διατηρούσα την ανησυχία μου και δεν έπαψα ποτέ να παρακολουθώ στενά το θέμα. Είχα την πληροφορία ότι η τελική επιλογή των έργων, θα γίνει την τάδε ημερομηνία από επιτροπή του Υπουργείου των Εσωτερικών, αν θυμάμαι καλά, υπό την προεδρία του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου. Πήγε στη συνεδρίαση και τον περίμενε να περάσει. Μόλις τον είδε τον πλησίασε και τον παρακάλεσα να εγκριθεί. Του απάντησε άμεσα, « τι ανησυχείς εσύ, για το έργο αυτό έχει ο ενδιαφερθεί ο Δεσύλλας».

«ΟΥΔΕΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΕΡΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΗΘΕΝΤΟΣ ΑΧΑΡΙΣΤΟΥ»

Τα σοφά αυτά λόγια που αναφέρθηκαν το 420 π.Χ. από τον Αρίσταρχο τον Θετταλό, βρήκαν πλήρη εφαρμογή στην περίπτωση της σχέσης μου, με τον Στρατηγό Σωτήρη Γκίκα, σύζυγο της αγαπημένης μου εξαδέλφης Ζαίρας το γένος Αναστασίου Μπογδάνου. Η Ζαίρα η πλέον άδολη και ευγενική εξαδέλφη μου, παντρεύτηκε τον τότε λοχαγό του πεζικού Σωτήρη Γκίκα. Την περίοδο αυτή βρισκόμουν σε παιδική ηλικία και οι σχέσεις μου μαζί τους, ήταν κάτι παραπάνω από συγγενικές.

Διατηρούσαμε πολύ στενές επαφές και τις περιόδους, που κατοικούσαν εκτός Κέρκυρας, μαζί με την σύζυγο μου Μιμίκά τους επισκεπτόμαστε και μας φιλοξενούσαν στο σπίτι τους, στην Αθήνα, στην Σμύρνη, στις Σέρρες, όπως και αντίστοιχα εμείς τους φιλοξενούσαμε για διακοπές στο Μπαρμπάτι και είχαμε προσφέρει στην Ζαίρα ταξίδι σε Μπάρι και Ρώμη. Διατηρούσαμε και αρκετά συχνή αλληλογραφία ακόμη και στα χρόνια που βρισκόμουν για σπουδές στην Πάντοβα της Ιταλίας. Αργότερα ο Σωτήρης με βοήθησε πολύ στα χρόνια της στρατιωτικής μου θητείας και με ρίσκο βέβαια για την καριέρα του την περίοδο της Χούντας, που είχα βρεθεί στο στόχαστρο της, ως χαρακτηρισμένος εχθρός της. Με σημαντική αντιδικτατορική πρωταγωνιστική δράση στα φοιτητικά μου χρόνια στην Ιταλία.

Μετά το πέρας της στρατιωτικής μου θητείας το 1970 , εργάστηκα αρχικά στο

γραφείο του πατέρα μου, που ήταν εργολήπτης Δημοσίων Έργων και παράλληλα ως μελετητής ιδιωτικών οικοδομικών Έργων καθώς και στην Εργοληπτική ΑΕ ως επικεφαλής των Εργοταξίων της στην Κέρκυρα.

Με προτροπή του πατέρα μου, υπέβαλλα αίτηση πρόσληψης μου στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων, με το σκεπτικό ότι κάθε φορά που το Υπουργείο θα προχωρούσε σε προσλήψεις, θα με ενημέρωναν, ώστε αν βρισκόμουν σε οικονομική ανάγκη να αποδεχόμουν την πρόσληψη αλλά και για να έπαιρνα γραφειοκρατική εμπειρία, που ο πατέρας μου θεωρούσε απαραίτητη, αν κάποια στιγμή αποφάσιζα να ασχοληθώ με τα Δημόσια Έργα.

Την περίοδο αυτή λόγω του μεγάλου αριθμού των εκτελούμενων Δημοσίων Έργων, υπήρχε μεγάλη έλλειψη Μηχανικών στο Δημόσιο, με συνέπεια το Υπουργείο Δημοσίων έργων, να προχωράει σε συνεχείς αναγγελίες για προσλήψεις, με περιορισμένο το ενδιαφέρον των Μηχανικών, επειδή υπήρχε μεγάλη οικοδομική δραστηριότητα στον ιδιωτικό τομέα.

Με αυτά τα δεδομένα έλαβα πρόσκληση από το Υπουργείο για διορισμό μου, στη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών στη Νομαρχία Πρέβεζας. Που βέβαια δεν αποδέχθηκα, αλλά για να αφήσω ανοιχτή την πόρτα για μελλοντική πρόσληψη, χρησιμοποίησα την αιτιολογία, ότι οικογενειακοί λόγοι, δεν μου επέτρεπαν να μετακινηθώ εκτός Κερκύρας.

Χωρίς να έχω καμία περαιτέρω επικοινωνία με το Υπουργείο, μετά από πολύ μικρό χρονικό διάστημα, το 1972 μου ήλθε διορισμός στη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας Κερκύρας, την οποία και τελικά αποδέχθηκα μετά από πολλούς δισταγμούς. Το 1974 μετά την μεταπολίτευση, οι άλλοι τέσσερις πολιτικοί μηχανικοί ιεραρχικά ανώτεροι μου, που υπηρετούσαν μαζί μου στην Κέρκυρα, πέτυχαν και πήραν μεταθέσεις, οι δε αντικαταστάτες τους δεν αποδέχθηκαν να μετατεθούν στην Κέρκυρα και παραιτήθηκαν.

Αναφέρομαι μόνο στους πολιτικούς μηχανικούς, διότι με την υπάρχουσα τότε διάταξη, οι πολιτικοί μηχανικοί ανεξαρτήτως βαθμού και χρόνων υπηρεσίας, προηγούνταν στην ιεραρχία όλων των άλλων ειδικοτήτων των μηχανικών.

Με βάση τη διάταξη αυτή ορίσθηκα προϊστάμενος του τμήματος εκτελέσεων έργων και πολεοδομικών εφαρμογών της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών, δηλαδή ανέλαβα τα καθήκοντα του πρώην Νομομηχανικού, ο δε Διευθυντής Τεχνικών Υπηρεσιών με το νέο αυτό θεσμικό πλαίσιο, ασκούσε καθήκοντα Επιθεωρητή, με την μεταφορά τμήματος των αρμοδιοτήτων του Περιφερειακού Επιθεωρητή, που συνέχιζε να έχει την έδρα του στα Γιάννενα.

Πολύ δύσκολα καθήκοντα ιδιαίτερα σε μία περίοδο, που υπήρχε αλματώδης αύξηση του αριθμού των εκδιδομένων οικοδομικών αδειών και η κατασκευή σοβαρών έργων βασικής υποδομής. Τα καθήκοντα αυτά μου έδωσαν πρόσθετη μεγάλη κοινωνική επιφάνεια αλλά και συνάμα μπήκα

στο στόχαστρο του υπάρχοντος στην Κέρκυρα κατεστημένου συμφερόντων, που έβλεπε να εφαρμόζεται, κατά το εφικτό βέβαια, η υπάρχουσα νομοθεσία και να τηρείται απόλυτη διαφάνεια στις ενέργειες μου. Δηλαδή ένα νέο καθεστώς διοίκησης, που δεν είχε καμία σχέση με το προ υπάρχον. Επόμενο ήταν να μου ασκούνται σοβαρές πιέσεις, με ανορθόδοξους και σκοτεινούς τρόπους.

Είναι όμως γεγονός ότι παράλληλα μετά την μεταπολίτευση, άρχισε να εδραιώνεται σταδιακά ένα νέο καθεστώς στη Δημόσια Διοίκηση από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, απαλλαγμένο σε μεγάλο βαθμό από τις πολιτικές πιέσεις του παρελθόντος.

Θα προσπαθήσω να περιγράψω τη νέα αυτή κατάσταση με μια συγκεκριμένη περίπτωση. Ο επί πολλά χρόνια κυρίαρχος τοπικός παράγοντας στο χώρο της δεξιάς δικηγόρος Σπύρος Σβορώνος πατέρας του φίλου μου Κωστή, της απολύτου εμπιστοσύνης του Βουλευτή και πρώην Υπουργού Σπύρου Θεοτόκη, με επισκέφθηκε στο γραφείο μου, για να μου θέσει μία σειρά αιτημάτων πολιτών.

Εξέτασα τις περιπτώσεις προσωπικά και του είπα κύριε Σπύρο μου, τα αιτήματα αυτά είναι παράνομα και δεν γίνονται. Τότε στράφηκε ήρεμα προς εμένα και μου είπε « Αλεκάκι -Αλεκάκι μου, αν ήταν άλλη εποχή, τέτοια ώρα θα ήσουν στον Έβρο». Του απάντησα άμεσα και με απόλυτο σεβασμό « Κύριε Σπύρο μου προφανώς θέλετε να πείτε ότι το όνομά μου θα βρισκόταν στον Έβρο, όχι εγώ που άμεσα θα είχα παραιτηθεί».

Λόγω της προέλευσης μου από τον χώρο της Ένωσης Κέντρου και με συγκεκριμένη αντιβασιλική και αντιδικτατορική δραστηριότητα, με κατέτασσαν τα σκληροπυρηνικά στελέχη της ΝΔ και ιδιαίτερα της νεολαίας στο χώρο της ευρύτερης αριστεράς και ζητούσαν την απομάκρυνσή μου από την θέση του Νομηχανικού. Έφθασαν μάλιστα στο σημείο κατά την διάρκεια απουσίας μου στο εξωτερικό, ωθούμενοι και από συγκεκριμένη εργολαβική Κερκυραϊκή Εταιρεία, να καταθέσουν στο πρωτόκολλο της Υπηρεσίας ενυπόγραφη καταγγελία του μέλους της ΟΝΝΕΔ Τιμολέων Αράθυμου ξυλουργού το επάγγελμα, για δήθεν παραβάσεις σε οικοδομή ιδιοκτησίας της συζύγου μου.

Επίσης συνάδελφος μηχανικός και εργολάβος Δημοσίων Έργων, που είχαμε προηγούμενα φιλικές και επαγγελματικές σχέσεις, κατέθεσε στο Υπουργείο σε βάρος μου αναφορά, ότι δεν του υπέγραφα τις πιστοποιήσεις εκτελεσμένων εργασιών, επειδή δήθεν τον πίεζα να προσλάβει ως εργοδηγό, τον αδελφό μου στην εταιρεία του.

Οι καταγγελίες αυτές μετά από ενδελεχή έλεγχο από Επιθεωρητή του Υπουργείου, η μεν πρώτη αποδείχθηκε εντελώς αβάσιμη, η δε άλλη αποσύρθηκε από τον ίδιο τον καταγγέλλοντα, κατά την διάρκεια της ακρόασής του από τον Επιθεωρητή, παραδεχόμενος ότι « έκαμα λάθος ».

Το 1977 σε γεύμα στο σπίτι του Σωτήρη Γκίκα, που τις προηγούμενες ημέρες είχε αποστρατευθεί, την ώρα που η εξαδέλφη μου Ζαίρα ήταν στην παραπλεύρως κουζίνα, μου ζήτησε να του βρω μία δουλειά, επειδή η σύνταξη δεν θα του έφθανε να σπουδάσει τον γιό του και αναδεκτό μου Σπύρο, με το αιτιολογικό ότι είχα σημαντικές γνωριμίες, ενώ αυτός δεν είχε.

Εκείνη τη στιγμή μου ήλθε η ιδέα της καθόδου του στον συνδυασμό της ΝΔ στην Κέρκυρα. Με δεδομένο ότι συνήθως ο Κωσταντίνος Καραμανλής, που πιθανότατα θα νικούσε στις προσεχείς εκλογές, τους αποτυχόντες βουλευτές τους τοποθετούσε σε μετακλητές θέσεις του κρατικού μηχανισμού.

Όταν το άκουσε γέλασε πικρόχολα και μου είπε « για να κάνεις πολιτική χρειάζονται δύο πράγματα, γνωριμίες και χρήμα και εγώ δεν διαθέτω τίποτα από τα δύο». Του απάντησα τα αναλαμβάνω εγώ και τα δύο.

Μετά την αποδοχή της πρότασης μου, η συζήτηση εντοπίσθηκε πλέον στο πως θα του εξασφάλιζα θέση στον συνδυασμό της Κέρκυρας, που τότε αποτελείτο από πέντε μέλη. Σκέφθηκα ότι επειδή στις προσεχείς εκλογές, είχαν ήδη αναγγείλει την κάθοδό τους με δικό τους συνδυασμό οι Στέφανος Στεφανόπουλος και ο συντοπίτης μας πρώην Βουλευτής και Υπουργός Σπύρος Θεοτόκης, με στόχο να αποδυναμώσουν τον Καραμανλή, παίρνοντας μαζί τους ένα σημαντικό κομμάτι ψηφοφόρων της ΝΔ, που ανήκαν στη δεξιά της πτέρυγα και εκείνους που ήταν Βασιλικοί, θα βόλευε την ΝΔ να συμπεριλάβει στο συνδυασμό της, ένα στρατηγό, που είχε διακριθεί στον εμφύλιο πόλεμο.

Με αυτό το σκεπτικό επισκέφθηκα τον φίλο μου και συμπτέθερο διακεκριμένο δικηγόρο της Κέρκυρας Σπύρο Παγκράτη, που όπως ήταν ευρύτερα γνωστόν, ήταν στενός και έμπιστος φίλος του Αχιλλέα Καραμανλή, ο οποίος είχε βαρύνουσα συμμετοχή στη κατάρτιση των συνδυασμών της ΝΔ.

Πράγματι ο Σπύρος Παγκράτης επικοινωνήσε τηλεφωνικά με τον Αχιλλέα Καραμανλή, αλλά ο τελευταίος μόλις άκουσε Στρατηγός έ.α. δεν ήθελε ούτε να το ακούσει. Την άρνηση του Καραμανλή, όταν μου την μετέφερε ο Σ.Π., προσπάθησα να τον πείσω, ότι τελικά ο Γκίκας θα έπαιρνε ψήφους, που πιθανότατα θα ψήφιζαν το κόμμα Στεφανόπουλου – Θεοτόκη. Τελικά σε νέα επικοινωνία του Παγκράτη με Καραμανλή, πείσθηκε ο τελευταίος να βάλει τον Σ. Γκίκα στον συνδυασμό της Κέρκυρας, υπό την προϋπόθεση ότι θα συμφωνούσε και ο Γεώργιος Ράλλης. Επικοινωνήσα επίσης με τον έγκριτο Δικηγόρο της Κέρκυρας Στέφανο Φακιολά ο οποίος είχε στενές φιλικές σχέσεις με τον Γεώργιο Ράλλη και εξασφάλισε την αποδοχή του. Ο Στέφανος Φακιολάς δέχθηκε ευχαρίστως την πρότασή μου, επειδή κατέβαινε και αυτός υποψήφιος, για πρώτη φορά με τη ΝΔ, γιατί θεώρησε ότι ο τελείως άγνωστος στην Κέρκυρα Σωτήρης Γκίκας μετά από 25 χρόνια απουσίας, θα έπαιζε τον ρόλο του «μπουκαλέτου» στον συνδυασμό.

Τότε ίσχυε η θεωρία του «μπουκαλέτου» δηλαδή ένας η δύο οι ισχυροί και οι υπόλοιποι δεν θα έπρεπε να είχαν καμία τύχη, για να μη απειλήσουν τους ισχυρούς του συνδυασμού.

Μετάφερα στον Γκίκα την βεβαιότητα ότι θα συμπεριληφθεί στο συνδυασμό της Κέρκυρας και του είπα να πάει σε ένα καλό φωτογράφο των Αθηνών να βγάλει μια φωτογραφία για να είμαστε έτοιμοι με την επίσημη ανακοίνωση του συνδυασμού, να κυκλοφορήσουμε την αφίσα του και να έλθει το συντομότερο δυνατόν στην Κέρκυρα.

Επιφυλακτικός όπως πάντα ο Γκίκας, περίμενε την επίσημη ανακοίνωση του συνδυασμού και στη συνέχεια για να μη ξοδεύσει κάποια χρήματα σε καλό φωτογράφο, αρκέστηκε να βγάλει μια ασπρόμαυρη φωτογραφία κακής ποιότητας, που όταν κυκλοφόρησε η προεκλογική αφίσα του, δεν τον αναγνώρισαν ούτε οι συμμαθητές του.

Όταν τελικά άρχισε να κυκλοφορεί το όνομα του ως υποψήφιος Βουλευτής της ΝΔ άρχισαν οι αρνητικές εκτιμήσεις για τις δυνατότητες του να ψηφισθεί. Τα αρνητικά μηνύματα έφθασαν και στη αδελφή της γυναίκας του, εξαδέλφη μου Ειρήνη, η οποία μου είπε κατά πρόσωπο « τον κατέβασες στην πολιτική για να τον εξευτελίσεις».

Τελικά του παραχώρησα για εκλογικό κέντρο τα δύο από τα τρία δωμάτια του τεχνικού μου γραφείου που βρισκόταν στον πρώτο όροφο οικοδομής στο κέντρο της πόλης, και ξεκινήσαμε την προσπάθεια.

Με προσωπική του οδηγό στο αυτοκίνητό μου την γυναίκα μου και με τις μεγαφωνικές εγκαταστάσεις στο αυτοκίνητο του πατέρα μου, ξεκινήσαμε την προεκλογική μας προσπάθεια.

Τα χρήματα της προεκλογικής του καμπάνιας, καταβλήθηκαν κατά 90% από εμένα, με το υπόλοιπο 10% να καταβάλλεται από τον μπατζανάκη του γιατρό Παύλο Κόμη, τον κουνιάδο του και εξαδέλφο μου Σπύρο Μπογδάνο διευθυντή τότε της ΔΕΗ και από ελάχιστους προσωπικούς μου φίλους, ύστερα από προσωπικές μου εκκλήσεις.

Τελικά κατέλαβε την τρίτη θέση στο συνδυασμό των πέντε υποψηφίων, με περίπου 3800 σταυρούς, με εκλεγέντες στη πρώτη θέση τον ήδη τότε Βουλευτή Δημήτρη Καλούδη και δεύτερο Βουλευτή τον Στέφανο Φακιολά, επί πολλά χρόνια πρόεδρο του Δικηγορικού συλλόγου Κέρκυρας με περίπου 5.000 σταυρούς προτίμησης.

Μετά τις εκλογές και την νίκη της ΝΔ, ο στρατηγός και πολιτευτής Σωτήρης Γκίκας, τοποθετήθηκε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης στα Π.Σ.Ε.Α (Πολιτική Σχεδίαση Έκτακτης Ανάγκης) και εν συνεχεία στο Συντονιστικό Επιτελείο του Υπουργείου, ως έφεδρος εκ μονίμων αξιωματικός.

Θέση που του έδωσε την δυνατότητα εκτός άλλων, να γίνει πόλος συγκέντρωσης, των πολυάριθμων Κερκυραίων της Αθήνας αλλά και πρόσθετες

δυνατότητες εξυπηρετήσεων συμπατριωτών μας στα Σώματα Ασφαλείας και στις Ένοπλες δυνάμεις. Παράλληλα στην Κέρκυρα του δημιούργησα αρχικά με αποκλειστικά δικά μου δαπάνες πολιτικό γραφείο και μετά την πάροδο κάποιου χρονικού διαστήματος, μοιραζόμαστε εξ ημισείας τις δαπάνες με τον εξάδελφό μου Στέφανο Δεσύλλα.

Οσάκις δε τον καλούσαν σε εκδηλώσεις στην Κέρκυρα της ΝΔ, αν δεν του στέλναμε τα αεροπορικά εισιτήρια, δεν αποδεχόταν την πρόσκληση. Ακόμη για να στέλνει ευχητήριες κάρτες, έπρεπε να του στέλνουμε από την Κέρκυρα έτοιμους τους φακέλους, με κολλημένα και τα γραμματόσημα.

Την περίοδο αυτή εκδόθηκε με αποκλειστικές δικά μου δαπάνες, εφημερίδα με εκδότη, ύστερα από εισήγηση του στενού συνεργάτη και φίλου μου Γιάννη Κεφαλλονίτη, τον νεαρό τότε και ταλαντούχο μαθητή Στέφανο Πουλημένο, με αποκλειστικό στόχο την πολιτική υποστήριξη του Γκίκα, που σχεδόν στο σύνολο της, γραφόταν από εμένα.

Η αγνή και άδολη εξαδέλφη μου Ζαίρα μου έλεγε, μετά βέβαια από δική του προτροπή, όπως φάνηκε εκ των υστέρων,» ο Σωτήρης σου είπε από την αρχή, ότι δεν μπορεί ο ίδιος να κάνει πολιτική και αν την κάνει, την κάνει για εσένα» και ότι « ο ίδιος είναι κουρασμένος και αν θα γίνει Βουλευτής, θα μείνει μόνο μία φορά και μετά θα πας εσύ».

Σειρά οικονομικών ενισχύσεων στη Φιλαρμονική Κοινοπολιτειών, στην εξυγίανση της παραλίας των Γουβιών κ.ά. από δικά μου προσωπικά χρήματα, ως δήθεν ενισχύσεις από τον Σωτήρη Γκίκα.

Θα αναφέρω μόνο δύο γεγονότα, που δείχνουν την σκοπιμότητα των προθέσεων του.

Μετά τις τρίτες εκλογές του 1989-1990, κληθήκαμε σε εκδήλωση της Φιλαρμονικής Κοινοπολιτειών, όμως μου αποκάλυψε ο υπάλληλος της Ολυμπιακής αεροπορίας Ανυφαντής Γιάννης πρώην υποστηρικτής του, που είχε προσχωρήσει σε εμένα, ο Γκίκας του παραπονέθηκε ότι ενώ είχε δώσει οικονομική ενίσχυση στη Φιλαρμονική και το όνομά του είχε γραφτεί στην μαρμάρινη πλάκα των δωρητών, στις εκλογές στους Κοινοπολιτίστες τον ξεπέρασα σε σταυρούς προτίμησης.

Μετά τις εκλογές του 1977 και της προετοιμασίας του για τις επόμενες του 1981, παρουσίαζε μεγάλες σε αριθμό επιτυχίες στις μεταθέσεις στρατιωτών, τις οποίες απέδιδε στη βοήθεια του Μένη Διονυσόπουλου διευθυντή του πρώτου επιτελικού γραφείου του Γ.Ε.Σ, αρμόδιας διεύθυνσης των μεταθέσεων, που είχε σύζυγο Κερκυραία από τους Συναράδες το γένος Γραμμένου.

Κατά την διάρκεια εορτών του Πάσχα, συναντήσαμε τον Μένη Διονυσόπουλο στην αρχή του Λιστόν. Μου τον σύστησε και συζητούσαμε μαζί του, σε κάποια στιγμή απασχόλησης του Μένιου με κάποιον περαστικό γνωστό του, πρόλαβα να του ειπώ να του κάνουμε το τραπέζι, προφανώς όπως πάντα με δική μου δαπάνη. Η απάντηση του Σωτήρη με εξέπληξε « δεν χρειάζεται, δεν είναι άλλο

στο πρώτο επιτελικό γραφείο».

Ο φίλος μου Νίκος Αγάθος ευγενής, καλοπροαίρετος και πάντοτε πρόθυμος να βοηθήσει τον οποιοδήποτε που θα ζητούσε την βοήθεια του, που το καπνοπωλείο του βρισκόταν στο κέντρο της πόλης μας και αποτελεί ακόμη και σήμερα το πέρασμα μεγάλου αριθμού οπαδών και στελεχών της ΝΔ και όχι μόνο, γνωστός και για τις Βασιλικές του πεποιθήσεις και από τους στενούς δεσμούς που διατηρούσε, από πολύ παλιά, με την οικογένεια Θεοτόκη και το συντηρητικό κατεστημένο της Κέρκυρας, βλέποντας τις μεγάλες προσπάθειές μου να βοηθήσω πολιτικά τον Σ. Γκίκα, με προειδοποίησε, να μη του έχω μεγάλη εμπιστοσύνη

και μου έφερε ως παράδειγμα μία συγκεκριμένη περίπτωση.

Την περίοδο που ο Σωτήρης Γκίκας υπηρετούσε ως λοχαγός στην Κέρκυρα και ο Σπύρος Θεοτόκης ήταν από τους πρωτοκλασάτους Υπουργούς των συντηρητικών Κυβερνήσεων, πέρναγε απαραίτητα καθημερινά από το καπνοπωλείο του. Από την στιγμή που διαφώνησε ο Θεοτόκης με τον Κωσταντίνο Καραμανλή, εξαφανίστηκε.

Παρά όμως τις ενδείξεις αυτές, αν όχι αποδείξεις για την αξιοπιστία του Σωτήρη Γκίκα, συνέχισα να τον βοηθάω, μέχρι του σημείου που εξελέγη το 1981, ο μοναδικός Βουλευτής της ΝΔ στην Κέρκυρα.

Εν τω μεταξύ μετά τις εκλογές του 1977 και το άνοιγμα των πολιτικών προοπτικών του Γκίκα να εκλεγεί Βουλευτής, το κομματικό κατεστημένο της Κέρκυρας, με πρωτεργάτες τους δύο Κυβερνητικούς Βουλευτές της Κέρκυρας Δημήτρη Καλούδη και Στέφανο Φακιολά, άρχισαν να ανησυχούν σοβαρά από την πολιτική άνοδο του Γκίκα, την οποίαν απέδιδαν ευθέως στην δική μου δραστηριότητα και βέβαια στην σημαντική θέση επιρροής που κατείχα ως Νομομηχανικός Κερκύρας.

Μοιραία έτσι στις προσπάθειες του Εργολαβικού κατεστημένου της Κέρκυρας, συμμάχησε πλέον και το πολιτικό κατεστημένο. Τις συνεχείς προσπάθειες τους για μετάθεσή μου εκτός Κερκύρας, κατάφερνα με την βοήθεια φίλων μου στη Αθήνα, να τις ματαιώνω. Με βοηθούσε βέβαια και ο φόβος των αρμόδιων Υπουργών, η κομματική αυτή δίωξη να φθάσει στα αυτιά του Κωνσταντίνου Καραμανλή, που την περίοδο αυτή προσπαθούσε να απεξαρτήσει την Δημόσια Διοίκηση από τις κομματικές επιρροές.

Συνεχείς οι προσπάθειες κυρίως του βουλευτή Δημήτρη Καλούδη να μετατεθώ εκτός Κερκύρας, που εντεινόταν όλο και περισσότερο, όσο έβλεπαν την αυξανόμενη επιρροή του Γκίκα στους ψηφοφόρους της ΝΔ στην Κέρκυρα.

Από τις πολυάριθμες εκπροσωπήσεις της ΝΔ σε συνέδρια του εξωτερικού, η πλέον χαρακτηριστική των ασκούμενων πιέσεων για μετάθεση μου, ήταν αυτή που προέκυψε στη λήξη του συνεδρίου του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος στο Μιλάνο. Αρχικά είχα οριστεί από τον Πρόεδρο Αβέρωφ, να εκπροσωπήσω μόνος μου την ΝΔ, την τελευταία στιγμή με ενημέρωσαν, ότι θα έλθει μαζί μου και

ο πρώην Υπουργός Δημοσίων Έργων των Κυβερνήσεων Κωνσταντίνου Καραμανλή Νίκος Ζαρντινίδης , εκπρόσωπος της αυτοκινητοβιομηχανίας FIAT Βορείου Ελλάδος. Δεν συναντηθήκαμε όμως καθόλου στο συνέδριο. Μετά το πέρας του συνεδρίου, δέχθηκα το απόγευμα στο Ξενοδοχείο που μας φιλοξενούσε το Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα, ένα τηλεφώνημά του. Με προσκάλεσε να πιούμε ένα καφέ στο μπαρ του Ξενοδοχείου. Πράγματι συναντηθήκαμε και μου ζήτησε να τον ενημερώσω για τις ομιλίες στο συνέδριο. Σε κάποια αποστροφή της συζήτησης μας, του ανέφερα ότι υπήρξα Νομομηχανικός Κερκύρας, Τότε άμεσα μου είπε « πέστο ρε παιδί μου, εσύ μού έφαγες τη μισή ζωή μου στο Υπουργείο, από τις συνεχείς πιέσεις που δεχόμουν, να σε μεταθέσω εκτός Κερκύρας».

Οι συνθήκες όμως αυτές άλλαξαν, όταν εξελέγη αρχηγός στη ΝΔ ο Γεώργιος Ράλλης, οπότε ο Στέφανος Φακιολάς εγγυήθηκε την μη ανάμιξή του. Στις προσπάθειες τους να με μεταθέσουν ανέλαβε ανέντιμο ρόλο και ο απόστρατος συνταγματάρχης που ορίστηκε Νομάρχης Κερκύρας, ο οποίος όταν αργότερα μετατέθηκε στην Ηγουμενίτσα, όπου ήδη είχα μετατεθεί, σε τυχαία συνάντηση μαζί του, προφανώς από τύψεις ή από θυμό που οι υποβολείς του δεν τήρησαν τις υποσχέσεις τους και τον άφησαν να μετατεθεί στην Ηγουμενίτσα, μου είπε « τι κάνεις εδώ να κάθεσαι, να πας στην Κέρκυρα και σε καλύπτω εγώ».

Η αρχική μετάθεση μου ήταν για την Πρέβεζα, αλλά όταν υπέβαλλα παραίτηση, αποδέχθηκαν να μετατεθώ στην Ηγουμενίτσα, προφανώς για να μην παραμείνω στην Κέρκυρα.

Η Κυβερνητική αλλαγή με βρήκε στην Ηγουμενίτσα και παρά την υποστήριξη μου, από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ Κίμωνα Κουλούρη και Σπύρο Καλούδη να επανέλθω στην Κέρκυρα, με τους οποίους μας συνέδεαν κοινοί Δημοκρατικοί και Αντιβασιλικοί αγώνες των φοιτητικών μας χρόνων, όμως δεν πέτυχαν οι προσπάθειες τους, λόγω της λυσσαλέας αντίδρασης της κλαδικής των μηχανικών του ΠΑΣΟΚ, με πρωτοπόρο τον Κώστα Λούμπο. Με συνέπεια μετά από λίγους μήνες να υποβάλλω την παραίτηση μου. και να επανέλθω στην οικογένειά μου στην Κέρκυρα.

Συνέχισα στην Κέρκυρα πλέον το επάγγελμά μου του πολιτικού μηχανικού, διατηρώντας την υποστήριξή μου στον Σωτήρη Γκίκα, που στις εκλογές του 1981 κατέλαβε την μοναδική βουλευτική έδρα της ΝΔ στην Κέρκυρα.

Στις Δημοτικές εκλογές του 1982, παρά τις προσπάθειες του Γκίκα να με αποτρέψει να βάλω υποψηφιότητά Δημάρχου Κερκυραίων, με την αιτιολογία να μη επιβαρύνω την πολιτική του καριέρα, αφού με την υπάρχουσα πολιτική συγκυρία της παντοδυναμίας του ΠΑΣΟΚ, θεωρείτο εκ προοιμίου χαμένη η εκλογή.

Τελικά λόγω της δυσκολίας κατάρτισης του συνδυασμού του υποστηριζόμενου από την ΝΔ Δικηγόρου Περικλή Καρύδη, δέχθηκα την πρότασή του να θέσω υποψηφιότητα Δημοτικού Συμβούλου στον συνδυασμό του, παρά τις προσπάθειες του Γκίκα και πάλι να με μεταπείσει.

Θέση του που έντεχνα διοχέτευε και στους οπαδούς του. Τελικά εξελέγην πρώτος σε σταυρούς προτίμησης Δημοτικός Σύμβουλος στο συνδυασμό του Περικλή Καρύδη, με μικρή διαφορά μερικών δεκάδων σταυρών περίπου 35, από τον δεύτερο κατά σειρά εκλεγέντα δικηγόρο Αλέκο Βραδή.

Ακόμη και η εξαδέλφη μου Ζαίρα, όταν πληροφορήθηκε την μικρή αυτή διαφορά σταυρών προτίμησης από τον δεύτερο, ρώτησε τον σύζυγό της Σωτήρη Γκίκα « γιατί δεν τον βοήθησες;», η απάντησή του ήταν « την ημέρα της εκλογής, ήμουνα στο γραφείο μου και περίμενα να περάσουν οι φίλοι μου, να πάρουν ψηφοδέλτια, αλλά δεν πέρασε κανένας».

Αξίζει για την ενημέρωση των τότε ψηφοφόρων της ΝΔ, το εξής γεγονός. Με τον γιατρό Σπύρο Σπύρου είχαμε αναπτύξει καλές οικογενειακές σχέσεις και κάναμε πολύ παρέα. Κατά την διάρκεια ενός βραδινού γεύματος του αποκάλυψα την πρόθεσή μου να κατέβω υποψήφιος Δημοτικός Σύμβουλος και τον παρακάλεσα, τώρα όσο είναι ενωρίς να μου μαζέψει κάποιους σταυρούς από τα Γουβιά. Η απάντησή του με εξέπληξε.» Θα υποστηρίξω τον Γιάννη Κούρκουλο (εν ενεργεία τότε Δήμαρχο Κερκυραίων) που ευνόησε το χωριό». Μετά από χρόνια από τον οικογενειακό μου φίλο Γεώργιο Δαφνή υπομηχανικό και βασικό στέλεχος της τεχνικής υπηρεσίας του Δήμου Κερκυραίων πληροφορήθηκα, το αντικείμενο της συναλλαγής Σπύρου- Κούρκουλου.

Μετά την επιτυχημένη, κατά κοινή ομολογία, παρουσία μου στο Δημοτικό Συμβούλιο και στην Δημαρχιακή Επιτροπή, που εκπροσωπούσα την μειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου, πολλοί φίλοι μου προσπαθούσαν να με πείσουν να θέσω υποψηφιότητα Δημάρχου στις Δημοτικές Εκλογές του 1986.

Ο εν ενεργεία και τότε Βουλευτής Σωτήρης Γκίκας, που επανεξελέγη στις εκλογές του 1985, που έγιναν με λίστα και είχε τοποθετηθεί στην πρώτη θέση ως εν ενεργεία Βουλευτής, αναγκάστηκε να φανερώσει τις μέχρι τότε κεκαλυμμένες προθέσεις του, προκειμένου να εμποδίσει την ανάμιξη μου στην κεντρική πολιτική σκηνή.

Στις Βουλευτικές Εκλογές του 1985 ο Πρόεδρος του κόμματος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, με εισήγηση της Ντόρας, με είχε τοποθετήσει στην τρίτη θέση της ισχύουσας τότε λίστας, εν αγνοία του Γκίκα, λέγοντάς μου «η θέση αυτή δεν είναι για εσένα, αλλά είναι για να κάνεις ξεκίνημα». Την δεύτερη θέση είχε ήδη δεσμευτεί να τοποθετήσει τον πολιτευτή της Ένωσης Κέντρου δικηγόρο Αθηνών Ορέστη Αλεξάκη.

Στην επιδίωξη μου να πάρω την υποστήριξη της ΝΔ στον Δημοτικό συνδυασμό μου « Κέρκυρα Ευρωπαϊκή Πόλη », η προσπάθειά του Γκίκα να εμποδίσει κάθε πολιτική μου εμπλοκή άρχισε σταδιακά να αποκαλύπτεται. Θα περιορισθώ σε μερικές μόνο συγκεκριμένες περιπτώσεις,

Μαζί με τον Βουλευτή Αθανάσιο Τσαλδάρη είχαμε οριστεί να εκπροσωπήσουμε τη ΝΔ, σε συνέδριο του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος στη Ρώμη. Κατά την επιστροφή μας στην Αθήνα το μεσημέρι του Σαββάτου, τον περίμενε ο οδηγός

του και μου πρότεινε να με μεταφέρει στο Ξενοδοχείο που θα διέμενα. Τον ρώτησα που μένει ο ίδιος, προφανώς για να μη τον ταλαιπωρήσω να αλλάξει διαδρομή. Όταν μου είπε στο Λυκαβηττό, τότε του είπα, ότι θα μείνω στο San Giorgio Likabetus που ήταν κοντά στο σπίτι του. Είχα αποφασίσει να μείνω στην Αθήνα, προκειμένου την Δευτέρα, να προσπαθήσω να προωθήσω την υποψηφιότητά μου του Δημάρχου. Το απόγευμα μη έχοντας τι να κάνω, κατηφόρισα για τα γραφεία της ΝΔ στη Ρηγίλλης. Ρώτησα αν είναι κανείς επάνω και μου είπαν μόνο η Ντόρα. Ανέβηκα στο γραφείο της και προσπαθούσα να την πείσω να με υποστηρίξει, Σε κάποια στιγμή χαμογελαστή μου λέει « γιατί δεν τα λες απευθείας στον Πρόεδρο». Όρθιος πίσω μου ο Μητσοτάκης παρακολουθούσε χαμογελαστός τη συζήτηση. Σηκώθηκα και μου είπε πέρασε στο γραφείο μου, που ήταν ακριβώς δίπλα στο μικρό γραφείο της Ντόρας. Όταν καθίσαμε με ρώτησε « εσύ με τον Γκίκα δεν είστε συγγενής, γιατί δεν σε θέλει για υποψήφιο Δήμαρχο;». Του απάντησα δεν το ξέρω κύριε Πρόεδρε, υποθέτω ότι με θεωρεί μελλοντικό πολιτικό του αντίπαλο.

Ο Ηλίας Βεσδρεβάνης από πολλά χρόνια δημοσιογράφος και εκδότης της μοναδικής κυκλοφορούσας στην Ηγουμενίτσα Θεσπρωτίας ημερήσιας εφημερίδας και Βουλευτής το 1986 της ΝΔ με τον οποίον ουδέποτε μέχρι τότε είχα συναντηθεί, ευρισκόμενος στο έμπροσθεν χώρο της αίθουσας συνεδριάσεων της ολομέλειας της Βουλής, όπως ο ίδιος μου το μετέφερε μετά από χρόνια σε συζήτηση που είχαμε στην Ηγουμενίτσα παρουσία του Χρήστου Κουτουλογένη, είδε τον Σωτήρη Γκίκα να συνομιλεί με 3-4 Βουλευτές του περιβάλλοντος της Αρχηγού της ΝΔ. Πλησίασε και άκουσε τον Σωτήρη Γκίκα να τους λέει» εμένα ο Αλέκος Δεσύλλας είναι στενός συγγενής της γυναίκας μου και ο Πρόεδρος (Κ. Μητσοτάκης) θέλει να τον βάλει υποψήφιο Δήμαρχο στην Κέρκυρα, ενώ τον έχουν δυσμενώς μεταθέσει στην Ηγουμενίτσα, λόγω οικονομικών ατασθαλιών στη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών Κερκύρας, που υπηρετούσε προηγούμενα». « Αναγκάστηκα να παρέμβω στη συζήτηση και να του πω, «τι λες Στρατηγέ, εγώ είμαι σαράντα χρόνια δημοσιογράφος και δεν θα ήξερα ότι ο Δεσύλλας που υπηρέτησε περισσότερο από ένα χρόνο στη Νομαρχία Ηγουμενίτσας, είχε έλθει με δυσμενή μετάθεση».» Μετά από κάποια ώρα συναντήθηκε στη Βουλή με τον Βουλευτή Ιωαννίνων Λεωτέρη Καλογιάννη, μεγαλοεργολάβο Δημοσίων Έργων και του μετέφερε τα λεγόμενα του Γκίκα για εμένα. Εξοργίστηκε και αυτός τόσο πολύ, που σε προχωρημένη βραδινή ώρα, φύγαμε αμέσως για το σπίτι του Μητσοτάκη και του μεταφέραμε τι είχε πει ο Γκίκας για τον Δεσύλλα.» Ειδικά ο Λεωτέρης είπε στον Αρχηγό. « Τι παραμύθια είναι αυτά που λέει ο Γκίκας για τον Δεσύλλα. Εγώ με τον Δεσύλλα βγαίναμε με παρέα τα βράδια και διασκεδάσαμε στην Κέρκυρα και το πρωί στην Υπηρεσία ούτε που με ήξερε».

Ο πρόεδρος Μητσοτάκης ήτανε σαφώς υπέρ της δικής μου υποψηφιότητας, αλλά δεν ήθελε να τα χαλάσει και με τον Βουλευτή του, για αυτόν το λόγο δεν αποφάσιζε.

Επειδή ο χρόνος των εκλογών πλησίαζε, αποφασίσθηκε να γίνει η τελική σύσκεψη στο γραφείο του με την συμμετοχή του εισηγητή για την Κέρκυρα

Θεόδωρου Αναγνωστόπουλου, της Ντόρας, του Παύλου Μπακογιάννη, του Θόδωρου Κασίμη που όλοι αυτοί ήταν υπέρ της δικής μου υποψηφιότητας και μερικών άλλων.

Βρισκόμουν τις απογευματινές ώρες στο γραφείο μου στην Κέρκυρα, μαζί με τον δημοσιογράφο Νάκη Βέργη, όταν με πήρε στο τηλέφωνο ο Θόδωρος Κασίμης και μου ανακοίνωσε την δική μου επιλογή. Πρόσθεσε όμως μην ανακοινώσεις τίποτε, γιατί θέλει ο Πρόεδρος, να το ανακοινώσει ο ίδιος πρώτα στον Γκίκα.

Μετά από λίγα λεπτά με κάλεσε και πάλι στο τηλέφωνο και μου είπε, η σύσκεψη θα επαναληφθεί, γιατί ο Γκίκας πρόσθεσε και την δική του υποψηφιότητα για Δήμαρχος.

Τελικά προκρίθηκε η δική μου υποψηφιότητα.

Η εναντίον μου προσπάθεια του Γκίκα δεν σταμάτησε. Με την επίσημη ανακοίνωση του ονόματός μου.

Ο Σπύρος Δένδιας πρόεδρος του Επιμελητηρίου γνώστης των συνθηκών αυτών, προσπάθησε από μόνος του να επωφεληθεί η το πιθανότερο παρακινηθείς από τον Γκίκα και ανακοίνωσε την δική του υποψηφιότητα, τιθέμενος επικεφαλής ενός συνδυασμού, σαφώς ακραίας συντηρητικής απόκλισης και φιλοβασιλικού.

Τότε άρχισαν να στέλνονται μηνύματα στον Μητσοτάκη με πρωτεργάτη τον Γκίκα « βγάλτε τον Δεσύλλα γιατί ο Δένδιας θα τον συντρίψει και θα ξεφτισθούμε ως κόμμα».

Ο Μητσοτάκης όμως παρέμεινε σταθερός στην απόφασή του, αλλά διατηρούσε και την ανησυχία του. Για τον λόγο αυτό, έδωσε την οδηγία στον Κασίμη, την ημέρα των εκλογών να τον ενημερώσει κατά προτεραιότητα για τα αποτελέσματα των τοπικών εκλογών στην Κέρκυρα.

Όταν ο Θεόδωρος Κασίμης τον ενημέρωσε ότι ο Δεσύλλας ξεπερνάει περισσότερο από τέσσερις φορές το ποσοστό του Δένδια, σαφώς ικανοποιημένος ο Πρόεδρος είπε « σκληρό καρύδι ο Δεσύλλας».

Όσο πλησίαζε η ημέρα των εκλογών, ο Γκίκας όλο και περισσότερο φανέρωνε απροκάλυπτα την οργή του. Θα περιοριστώ σε μερικά συγκεκριμένα περιστατικά.

Ο οικογενειακός καλός μου φίλος διαπρεπής νομικός Σπύρος Δαλιάνης που μετά και από δική μου προτροπή, συνεργαστήκαμε στενά στην υποστήριξη του Γκίκα από την πρώτη στιγμή που κατέβηκε υποψήφιος Βουλευτής το 1977, συναντήθηκε τυχαία μαζί του, έξω από το τότε πολυκατάστημα Ευρώπη, όπου απειλητικά του συνέστησε να μη με υποστηρίξει ως Δήμαρχο στις επικείμενες εκλογές.

Την ημέρα της κεντρικής προεκλογικής μου ομιλίας στις ίδιες αυτές Δημοτικές

Εκλογές, πέρασαν από το γραφείο του Γκίκα, στενές συνεργάτιδες του στο πολιτικό του γραφείο, όπως οι κυρίες Μίτα Κορωνάκη, Φρειδερίκη Αργυροκαστρίτη κ.α. προκειμένου να τον συνοδεύσουν στην προεκλογική μου ομιλία. Τους ζήτησε «< να μην πάτε γιατί εγώ είμαι αντίθετος». Οι κυρίες αυτές δεν τον άκουσαν και ήλθαν στην ομιλία μου, και από εκείνη τη στιγμή δεν ξαναπάτησαν στο γραφείο του και έγιναν βασικά πλέον στελέχη του δικού μου πολιτικού γραφείου.

Μετά το πέρας της ομιλίας μου ο σημαντικότερος παλαιός παράγοντας στην Κέρκυρα της Ένωσης Κέντρου μαζί με τον τουριστικό πράκτορα Σπύρο Λύχνο, πήγαν στο καφενείο του Ζήσιμου στο Λιστόν και από εκεί ο Σπύρος Μπούας πήρε τον πατέρα μου τηλέφωνο και του είπε « Γιώργη συγχαρητήρια για τον Αλέκο, ήταν η καλύτερη ομιλία , από όσες έχω ακούσει μέχρι σήμερα σε Δημοτικές Εκλογές».

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΑΛΛΗ

Την άνοιξη του 1993 ο Πρόεδρος Γεώργιος Ράλλης παραιτήθηκε από Βουλευτής Κερκύρας, τον αντικατέστησε ο πρώην Βουλευτής Σωτήρης Γκίκας, ο οποίος δεν είχε καμία απολύτως ουσιαστική συμμετοχή, στο Κοινοβουλευτικό έργο και παρέμεινε για περίπου έξη μήνες, ουσιαστικός θεατής. Μάλιστα ορισμένοι Βουλευτές της ΝΔ γνωστοί για τον επιθετικό τους χαρακτήρα, όπως ο Βουλευτής Χαλκιδικής Βαλαμάκης Γιοβανούδας, αποτεινόμενος μέσα στην αίθουσα της ολομέλειας της Βουλής σε εμένα σε ώρα συνεδρίασης, από μία απόσταση μικρότερη από πέντε μέτρα, ενώ σε αντίστοιχη από αυτόν απόσταση αλλά σε διαφορετική κατεύθυνση καθόταν ο Γκίκας, αδιαφορώντας αν θα τον άκουγε, με χαρακτήρισε. «τυχερό», που στις επερχόμενες εκλογές είχα να αντιμετωπίσω αυτόν τον ...αντίπαλο». Γνωρίζοντας πλέον ο Γκίκας ότι δεν θα μπορούσε να με αντιμετωπίσει με βάση το Κοινοβουλευτικό μας έργο και την εν γένει συνεισφορά μας στη παράταξη και στην Κέρκυρα, επανήλθε στην προσφιλή του μέθοδο της διαβολής και της συκοφάντησης μου, με διαρκώς εντονότερους ρυθμούς.

Ο πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου Γιάννης Κεφαλλωνίτης, μου μετέφερε ότι ο Γκίκας με κατηγορούσε παντού στην Αθήνα, ότι τοποθέτησα ως πρόεδρο του Λιμενικού Ταμείου, « ένα γκρουπιέ του Καζίνο». Πληροφορία που επιβεβαιώθηκε λίγα χρόνια αργότερα, το 1997 όταν επισκέφθηκε την Κέρκυρα ο Αντιπρόεδρος του κόμματος και τότε Υπουργός Γιάννης Βαρβιτσιώτης. Παρά το γεγονός ότι δεν είχα εκλεγεί Βουλευτής στις εκλογές του 1996, προσφέρθηκα μαζί με μερικούς φίλους μου, να τον συνοδεύσουμε στον Λιστόν του Ζήσιμου για καφέ. Σε κάποια στιγμή ο Βαρβιτσιώτης μου είπε» εσύ ήσουν καλός Βουλευτής, αλλά έκανες και λάθη». Όταν τον ρώτησα να μου πει ένα από τα λάθη μου, μου είπε « ήταν λάθος που τοποθέτησες ένα γκρουπιέ του Καζίνο, πρόεδρο του Λιμενικού Ταμείου Κερκύρας» Του απάντησα παρά το γεγονός κύριε Πρόεδρε ότι ο Γιάννης Κεφαλλωνίτης υπήρξε ένας πετυχημένος πρόεδρος, που συνεργάστηκε μαζί μου και επιλύσαμε σημαντικά προβλήματα του λιμένα όπως ήταν η ανακαίνισή του επιβατικού σταθμού του νέου λιμένα αλλά και η απομάκρυνση των σαπιοκάραβων από την είσοδο του λιμένα, δεν τον τοποθέτησα εγώ σε αυτή τη θέση, αλλά η πρόταση ήταν του Γεωργίου Ράλλη, η οποία έγινε επί παρουσία

του Νομάρχη Θεόφιλου Βασιλείου και του Περιφερειάρχη Θεόδωρου Σταίκου. Του είπε « Γιάννη θέλεις να πας Πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου;» Όταν ο Κεφαλλονίτης απάντησε θετικά ο Ράλλης του είπε «πέστε το και στον Δεσύλλα». Τι θέλατε να κάνω εγώ τότε κύριε Πρόεδρε. Σαφώς ταραγμένος ο Γιάννης Βαρβιτσιώτης μου είπε « καλά έκανες».

Πλέον το πρωθυπουργικό οικογενειακό περιβάλλον καλά ενημερωμένο για τις δολοπλοκίες του Γκίκα, έδειχνε σαφή προς εμένα προτίμηση, που την εκδήλωνε σε κάθε ευκαιρία. Κάθε χρόνο η Μαρίκα σύζυγος Πρωθυπουργού, μας έστελνε στην Κέρκυρα για διακοπές το καλοκαίρι την μητέρα της Νονίκα και τις δύο θείες της από την Αμερική, η μία εκ των οποίων ήταν παντρεμένη με τον εκδότη της εφημερίδας Washington Post , που διέθεταν μεγάλο διαμέρισμα στην 5^η Λεωφόρο στην Νέα Υόρκη. Συνεχείς οι προσκλήσεις τους να μας φιλοξενήσουν, που λόγω φόρτου εργασίας δεν μπορέσαμε να τις υλοποιήσουμε. Η Νονίκα μόλις μάθαινε ότι η Μιμίκι ήταν στην Αθήνα, την καλούσε στο σπίτι της στη Ρηγίλλης, κάτω από το διαμέρισμα του Πρωθυπουργού. Στο πολιτικό μου γραφείο τις αποκαλούσαν οι «Τζιές» γιατί τα πρωινά, συνεργάτες του γραφείου μου, τις συνόδευαν στην πόλη.

. Τις βραδινές ώρες βρισκόταν με την σύζυγο μου Μιμίκι και αργότερα μετά την επιστροφή από το γραφείο μου η τις περιοδείες σε χωριά, τις συναντούσα και εγώ.

Λίγες ημέρες πριν έλθει στην Κέρκυρα ο Πρωθυπουργός για να παραστεί στις εκδηλώσεις για την επέτειο της 21^{ης} Μαΐου το 1993, το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο έδωσε δεξίωση στο Ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία, στην οποίαν προσκλήθηκα ως πρόεδρος της Ομάδας Κοινοβουλευτικού Έργου της ΝΔ για τον Τουρισμό, Σε κάποια στιγμή που συζητούσαμε στο κέντρο της αίθουσας με Υπουργούς, Βουλευτές και δημοσιογράφους, ακούστηκε μία δυνατή φωνή «Αλέκο». Σταματήσαμε τη συζήτηση και ψάχναμε να δούμε ποια καλούσε και ποιόν. Ήταν η Μαρίκα Μητσοτάκη καθισμένη σε μία χαμηλή πολυθρόνα στην άκρη της αίθουσας. Όταν διαπιστώσαμε ότι καλούσε εμένα, την πλησίασα έσκυψα και μου είπε χαμηλόφωνα.» κατά πάσαν πιθανότητα, θα έλθουμε με τον Κώστα στην Κέρκυρα και θέλω να διοργανώσεις μία μεγάλη δεξίωση στο σπίτι σου». Της απάντησα ευχαρίστως κυρία Μαρίκα μου, αλλά έχω ήδη πάρει οδηγίες για λιτά πράγματα. Επειδή μου το ξανάπε και πάλι εγώ επανέλαβα τις οδηγίες που είχα πάρει από το πολιτικό γραφείο του Πρωθυπουργού, όπως ήμουν αγκυλωμένος, με έπιασε από το πέτο του σακακιού μου και μου είπε δυνατά « Αλέκο θα κάνεις αυτό που σου λέω εγώ». Όταν επέστρεψα στην ομήγυρη, όλοι με ρωτούσαν, πότε ορκίζομαι Υπουργός στην Κυβέρνηση.

Θα αναφερθώ σε μερικά από τα περιστατικά κατά την παραμονή στην Κέρκυρα του Πρωθυπουργού μετά της συζύγου του Μαρίκας, που έδειξαν, χωρίς επιφυλάξεις, την προτίμησή τους προς την οικογένειά μου. Μετά την απογευματινή άφιξη τους στην Κέρκυρα, τους συνοδεύσαμε στο Ξενοδοχείο διαμονής τους το Χίλτον. Την επομένη το πρωί, βρισκόμαστε στο Ξενοδοχείο και περιμέναμε να κατέβουν. Πρώτη κατέβηκε η Μαρίκα, που μόλις άνοιξε η πόρτα του ασανσέρ, απευθύνθηκε στη Μιμίκια και παρουσία όλων της είπε «Μιμίκια μπες στο αυτοκίνητο να πάμε στην πόλη». Η Μιμίκια ξαφνιάστηκε, την πλησίασε και της είπε κυρία Μαρίκα μου, εδώ είναι και η εξαδέλφη του Αλέκου σύζυγος του Βουλευτή Γκίκα. Η Μαρίκα επανέλαβε « Μιμίκια μπες στο αυτοκίνητο» και έδωσε εντολή στον οδηγό να κλείσει την πόρτα μόλις επιχείρησε η Ζαίρα να μπει και αυτή στο αυτοκίνητο. Στην πορεία του Πρωθυπουργικού αυτοκινήτου στην πόλη, ο κόσμος που έβλεπε το Πρωθυπουργικό αυτοκίνητο με τα αδιαφανή τζάμια, πίστευε ότι στο πίσω δεξιό κάθισμα που καθόταν η Μιμίκια ήταν ο Πρωθυπουργός και χειροκροτούσε. Η Μαρίκα έλεγε Μιμίκια « χαιρέτα τους και εσύ».

Στην Κέρκυρα τις ημέρες αυτές, είχε έλθει και το ζεύγος του δημοσιογράφου Χρήστου Πασαλάρη, η σύζυγος του οποίου Λούη αρχιτέκτονας μηχανικός και πολύ γνωστή ζωγράφος, πολύ φίλη της Μαρίκας και της Μιμίκας. Η οποία αυθόρμητα είπε στην Μαρίκα, « γιατί δεν κάνετε τον Αλέκο Υπουργό;» Η Μαρίκα της απάντησε «θα ρωτήσω τον Κώστα». Η απάντηση ήταν θετική,» θα μπει στη Κυβέρνηση στον ανασχηματισμό του Σεπτεμβρίου».

Κατά την αναχώρηση του ζεύγους Μητσοτάκη με ιδιωτικό αεροπλάνο, ο Μητσοτάκης μας χαιρέτησε όλους δια χειραψιάς. Τελευταία στη σειρά δίπλα στη σκάλα του αεροπλάνου η σύζυγός μου Μιμίκια. Ο Πρωθυπουργός την αγκάλιασε και της είπε « τον Σεπτέμβρη ο Αλέκος θα μπει στην Κυβέρνηση». Τότε η Μιμίκια αυθόρμητα και προφητικά του είπε, τώρα να τον κάνεις Πρόεδρε, ξέρω εγώ αν θα είμαστε τον Σεπτέμβρη. Ο ανασχηματισμός δεν έγινε ποτέ, επειδή ως γνωστόν το Αύγουστο ο Αντώνης Σαμαράς, δια του Βουλευτή Κιλκίς Γιώργου Συμπιλίδη έριξαν την Κυβέρνηση.

Μετά τις εκλογές, σε κάποιο βαθμό αναμενόμενη την απώλεια των εκλογών, επικοινωνήσα με πολλούς φίλους μου, πού είχαμε επανεκλεγεί και όλοι με διαβεβαίωναν ότι θα στήριζαν τον Μητσοτάκη, αν τίθετο θέμα αντικατάστασης του στην νέα Κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματος. Επικοινωνήσα με την φίλη μου Σάκη Κυπραίου, εξαδέλφη του Προέδρου και διευθύντρια του πολιτικού του γραφείου, της μετέφερα

τις επαφές μου και την ρώτησα αν θέλει να πάω στην Αθήνα, να συντονίσουμε τις ενέργειές μας. Έκπληξη μου προκάλεσε η απάντησή της « Αλέκο δεν χρειάζεται να έλθεις στην Αθήνα, γιατί ο Πρόεδρος ούτε θέλει να ακούσει, να παραμείνει Αρχηγός της ΝΔ, γιατί όλο το διάστημα της Κυβέρνησής του, αισθανόταν να έχει μονίμως ένα σπινέτο καρφωμένο στην πλάτη του ».

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΕΒΕΡΤ

Μετά την άρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη να παραμείνει στην ηγεσία της ΝΔ, η Κοινοβουλευτική μας ομάδα, επέλεξε για Αρχηγό τον Μιλτιάδη Έβερτ. Με τον νέο Πρόεδρο του κόμματος δεν είχα ιδιαίτερες σχέσεις και επαφές. Τον προτίμησα για Πρόεδρο επειδή τον θεωρούσα ως καταλληλότερο, να επαναφέρει το κόμμα στην Κυβέρνηση. Απαλλαγμένος σε μεγάλο βαθμό, πλέον από τα προσωπικά αιτήματα των ψηφοφόρων μου, διέθετα περισσότερο χρόνο στα νομοθετικά μου καθήκοντα και βέβαια μέσα από την διαδικασία του Κοινοβουλευτικού ελέγχου αλλά και με προσωπικές επισκέψεις στους αρμόδιους, προσπαθούσα να προωθήσω θέματα γενικού ενδιαφέροντος και κυρίως βέβαια θέματα Κερκυραϊκού ενδιαφέροντος, που είτε είχαν δρομολογηθεί την περίοδο της Κυβερνητικής μου θητείας, όπως το νέο Νοσοκομείο, είτε την διεκδίκηση της επίλυσης και άλλων θεμάτων, που μου είχαν ανατεθεί από την Κοινοβουλευτική ομάδα που συμμετείχα. Σε μία συζήτηση που είχα με τον Γιώργο Δρυ στο αεροδρόμιο, τον ρώτησα τώρα που έγινες Κυβερνητικός Βουλευτής ποιος κόσμος έρχεται στο γραφείο σου. Μου απάντησε « οι ίδιοι ακριβώς που ερχόντανε στο δικό σου».

Η επικρατούσα μέχρι τότε θέση στους προηγούμενους αλλά και στους επόμενους Βουλευτές Κέρκυρας της ΝΔ ήταν, » στην αντιπολίτευση είμαι τι θέλετε να κάνω; « Στη δική μου όμως Κοινοβουλευτική πορεία δεν είχε εφαρμογή. Πολλά θέματα πέτυχα να επιλύσω μέσω της διαδικασίας, των ερωτήσεων, των επερωτήσεων, της κατάθεσης εγγράφων, αλλά και με προσωπική παρουσία στα γραφεία των Υπουργών και γενικά της εκτελεστικής εξουσίας.

Θα αναφέρω ως παράδειγμα την δεύτερη επέκταση του επιβατικού σταθμού του αερολιμένα Κέρκυρας που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα από την Fraport, που ως γνωστόν η πρώτη επέκταση έγινε την περίοδο της Κυβέρνησης Μητσοτάκη και η σημερινή δυνατότητα της νέας επέκτασης, κατέστη εφικτή την περίοδο της Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, ύστερα από σειρά παρεμβάσεων μου στην πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. Συγκεκριμένα όταν πληροφορήθηκα ότι εκδόθηκαν περιβαλλοντική όροι που απαγόρευαν την επίχωση της μικρής λίμνης «Χαλικιόπουλου», απόφαση που θα καταδίκασε σε μαρασμό το διεθνές αεροδρόμιο της Κέρκυρας, αφού δεν θα υπήρχε πλέον καμία δυνατότητα συμπλήρωσης η επέκτασης των υπαρχόντων υποδομών του. Ασχολήθηκα πολύ ενεργά με το πρόβλημα. Πληροφορήθηκα ότι η συνταχθείσα από το Υπουργείο Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε με Υπουργό τον Κώστα Λαλιώτη Περιβαλλοντική Μελέτη, προέβλεπε την απαγόρευσή της επίχωσης της μικρής λίμνης Χαλικιόπουλου, που εν μέρει είχε ήδη γίνει με την Κυβέρνηση της ΝΔ για την δημιουργία νέων χώρων στάθμευσης αεροπλάνων και οχημάτων. Η μελέτη αυτή είχε σταλεί στην Νομαρχία Κέρκυρας, προκειμένου να γνωμοδοτήσει το Νομαρχιακό Συμβούλιο μέσα σε συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο που ο νόμος όριζε, για να σταλεί η γνωμοδότηση στο Υπουργείο. Μετά το πέρας του οποίου η γνωμοδότηση θεωρείτο θετική. Ξεχάστηκε η μελέτη σε κάποιο συρτάρι στη Νομαρχία, με συνέπεια να τροποποιηθεί η σχετική Υπουργική εγκριτική απόφαση. Σειρά ερωτήσεων και επερωτήσεων στη Βουλή, αλλά και προσωπικών επισκέψεων στον Υπουργό δεν είχαν αποτέλεσμα. Ο Υπουργός

δεν δεχόταν να αναθεωρήσει την απόφασή του. Σε ισχυρισμό μου στη διάρκεια της ανάπτυξης μίας εκ των επερωτήσεων, υποστήριξα ότι κύριε Υπουργέ αναλαμβάνετε μεγάλη ευθύνη, γιατί την ώρα της απογείωσης οι μηχανές των αεροπλάνων είναι σε πλήρη λειτουργία και δημιουργούν μεγάλο θόρυβο, που υποχρεώνει τα πουλιά της μικρής λίμνης, να πετούν στην μεγάλη για καλύτερη προστασία. Κατά συνέπεια υπάρχει κίνδυνος να μπει κάποιο σε τουρμπίνα αεροσκάφους και να προκαλέσει την πτώση του. Ο Κώστας Λαλιώτης έδειξε να μη καταλαβαίνει τον κίνδυνο να υπάρξουν ανθρώπινα θύματα. Δυστυχώς μετά από κάποιους μήνες συνέβη το τραγικό γεγονός να πέσει αεροσκάφος στη λίμνη, λόγω της εισόδου πτηνού στην τουρμπίνα του. Ευτυχώς δεν υπήρξαν ανθρώπινα θύματα. Κατέθεσα άμεσα στη Βουλή επίκαιρη ερώτηση για το συμβάν και με προτεραιότητα που πήρα από τον γραμματέα της Κοινοβουλευτικής μας ομάδας, δεδομένου ότι σύμφωνα με τον κανονισμό της Βουλής συζητείτο μόνο μια επίκαιρη ερώτηση την εβδομάδα από το κάθε κόμμα. Μετά την σύγκρουση με τον Λαλιώτη στη Βουλή, δεν του έμεινε κανένα πλέον περιθώριο να εμείνει στην αρχική του άρνηση και αναθεώρησε άμεσα την αρχική του απόφαση για το αεροδρόμιο της Κέρκυρας.

Μετά από εκλογική διαδικασία στις αρμόδιες Κοινοβουλευτικές επιτροπές της ΝΔ, ανέλαβα μετά από σχετική εκλογική διαδικασία την προεδρία της επιτροπής Τουρισμού και του αναπληρωτή προέδρου στην επιτροπή του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε με πρόεδρο τον Αχιλλέα Καραμανλή, ο οποίος κράτησε την αρμοδιότητα του τομέα των Έργων και μου παραχώρησε κατά αποκλειστικότητα τους τομείς της Χωροταξίας και του Περιβάλλοντος. Με συνέπεια να παρακολουθώ πολύ στενά τις δραστηριότητες των Υπουργείων Τουρισμού και Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Ο Έβερτ για τον καλύτερο συντονισμό της αντιπολιτευτικής μας δραστηριότητας, συγκρότησε σκιώδη Κυβέρνηση, η οποία συνεδρίαζε μία φορά την εβδομάδα και στην οποία συμμετείχα με τις δύο παραπάνω αρμοδιότητες που είχα εκλεγεί. Καθημερινά ενωρίς το πρωί από σχετικό γραφείο με δική μου δαπάνη, λάβαινα στο ΦΑΞ τα δημοσιεύματα των εφημερίδων που αφορούσαν τις δραστηριότητες και τα σχόλια που αναφερόταν στους τομείς των Υπουργείων που είχα αναλάβει την ευθύνη στη σκιώδη Κυβέρνηση. Με συνέπεια να εκδίδω άμεσα σχετικά δελτία τύπου με τις δικές μας θέσεις, που μεταδίδονταν σχεδόν καθημερινά από τα ΜΜΕ των Αθηνών και να έχω συχνές εμφανίσεις στα υπάρχοντα Ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά κανάλια επίσης των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης, το σύνολο των οποίων δεν φαινόταν στην Κέρκυρα. Σε τυχαία συνάντηση μου στο καφενείο της Βουλής με τον στενό μου φίλο δημοσιογράφο Νίκο Χατζηνικολάου, του είπα Νίκο εσύ δεν με έχεις βγάλει σε καμία εκπομπή σου. Μου απάντησε»» δεν έχω κάνει εκπομπές των Υπουργείων που εσύ έχεις την ευθύνη από την ΝΔ, αν θα κάνω να είσαι σίγουρος ότι θα σε καλέσω».

Μετά από λίγες ημέρες μαζί με τον Θεόδωρο Κασίμη πρώην Υπουργό Τουρισμού στα γραφεία της Ρηγίλλης, δώσαμε κοινή συνέντευξη τύπου Στο απογευματινό δελτίο ειδήσεων, η δημοσιογράφος μετέδωσε την εικόνα που εμφανιζόμαστε και οι δύο, αλλά στην σχετική της περιγραφή, αναφέρθηκε μόνο στο Θόδωρο. Κάλεσα άμεσα τον Νίκο και του το είπα, « Αλέκο μην ανησυχείς

στο βραδινό κεντρικό δελτίο που εγώ θα το μεταδώσω, θα το αποκαταστήσω». Πράγματι αναφέρθηκε σε εμένα και με την ιδιότητα που είχα,

Με τον δημοσιογράφο Γιώργο Τράγκα γνωριστήκαμε στη παραλία Μπαρμπάτι. Γνωρίσαμε και οι δύο στο ίδιο μέρος, τον τότε διοικητή της Γενικής Τράπεζας Μπεβεράτο και κανονίσαμε την άλλη ημέρα στις 11 το πρωί, να βρεθούμε στο ίδιο μέρος και να κανονίσουμε να βγούμε για φαγητό το βράδυ μαζί με τις γυναίκες μας. Την άλλη ημέρα γύρω στις 12 το μεσημέρι αγουροξυπνημένος ο Γιώργος πήγαινε κατευθείαν στην παραλία, οπότε γύρισε και μου είπε « Αλέξανδρε πέρασε αυτό;» Όταν του είπα δεν τον είδα ακόμη συνέχισε το δρομολόγιο του για την θάλασσα μουρμουρίζοντας, « ξέρω εγώ αυτό κάπου πάει να πουλήσει την Τράπεζα».

Ο Γιώργος Τράγκας είχε τα ξημερώματα αν ενθυμούμαι καλά στις 5.30 π.μ. στο ραδιοφωνικό σταθμό PLANET εκπομπή. Για να προετοιμασθεί η εκπομπή η ομάδα των δημοσιογράφων υποστήριξης της εργαζόταν όλη τη νύχτα. Συχνά με έπαιρναν τα παιδιά οποιαδήποτε μεταμεσονύχτια ώρα για να μου πάρουν δηλώσεις η συνέντευξη. Προφανώς με ξύπναγαν και μου ζητούσαν πολλές συγνώμες, αλλά τους είχε δώσει πράσινο φως ο Τράγκας» λέγοντάς τους να τον ξυπνήσετε ότι ώρα θέλετε, είναι φίλος μου».

Η πίεση μου προς τον Λαλιώτη συνεχιζόταν, μέχρι που κάποια στιγμή που με προσπέρασε σε διάδρομο μεταξύ των εδράνων της Βουλής, με σκούνησε ελαφρά με τον αγκώνα του λέγοντάς μου «γιατί με πολεμάς;»

Σε επερώτηση που είχα καταθέσει με αφορμή νομοθετική ρύθμιση του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, που περιόριζε την ανοικοδόμηση, εκτός άλλων τον κατηγορούσα για την συμβολή του, στην αύξηση της ανεργίας. Αργά το βράδυ της προηγούμενης ημέρας που θα συζητείτο η επερώτησή μου στη Βουλή, με πήρε στο τηλέφωνο μία όμορφη και ευγενική γραμματέα του στο Υπουργείο και αφού συζητούσαμε χαλαρά περί ανέμων και υδάτων για κανένα πεντάλεπτο, προσπαθούσα να καταλάβω το σκοπό του τηλεφωνήματός της. Σε κάποια στιγμή μου είπε σε θέλει ο Υπουργός. Μου είπε ευγενικά, γιατί τον εμπλέκω σε θέμα αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και μου ζήτησε να αποσύρω την επερώτηση και να την απευθύνω στον Υπουργό Εργασίας. Του απάντησα ότι η επερώτησή μου έχει συγκεκριμένο αιτιολογικό που αφορά το Υπουργείο του και δεν μπορώ να την αποσύρω. Τότε μου ζήτησε να πάμε χαλαρά και ήπια τη συζήτηση. Του απάντησα ότι είναι γνωστόν σε όλους τους συναδέλφους, ότι πάντα κρατώ χαμηλούς τόνους και αποφεύγω τους οξείς και προσωπικούς χαρακτηρισμούς, εκτός βέβαια και αν προκληθώ. Πράγματι την επόμενη ημέρα αναπτύσσοντας την επερώτηση κράτησα χαμηλούς τόνους και παρέθεσα ήπια επιχειρήματα, αλλά επειδή δεν του είχα εμπιστοσύνη δεν παρέθεσα τα πλέον σκληρά επιχειρήματα. Η επιφυλακτικότητα μου δικαιώθηκε όταν άκουσα την απάντησή του , που είχε πολύ ανεβασμένους τόνους και απρεπείς εκφράσεις για την ΝΔ. Η δευτερολογία μου τον έκανε σίγουρα να μετανιώσει για την επιθετικότητά του αυτή προς την ΝΔ.

Σε ερώτηση που είχα καταθέσει στη Βουλή, με την οποία ζητούσα από τον

Υπουργό Υγείας Αναστάσιο Πεπονή την μονιμοποίηση συμβασιούχων του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, που κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, η οποία τελικά συζητήθηκε στην αίθουσα της Βουλής, επειδή δεν είχε απαντηθεί εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας. Στη σχετική συζήτηση παρέστη ο Υφυπουργός Υγείας Θεόδωρος Κατσώνης, που είπε « Σήμερα το πρωί αφιερώσαμε πολύ χρόνο με τον Υπουργό προκειμένου να βρούμε τρόπο να ικανοποιήσουμε το αίτημα του κ. Δεσύλλα ο οποίος είναι ευπρεπέστατος Βουλευτής και τον παρακολουθούμε χρόνια ολόκληρα που κάνει πολύ καλές προσεγγίσεις στα θέματα, αλλά δυστυχώς δεν βρήκαμε τρόπο».

Σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Βιομηχανίας σχετικά με τη μερική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ιδιώτες, που στην ουσία ακύρωνε αντίστοιχο ψηφισμένο από τη Βουλή νομοσχέδιο της προηγούμενης Κυβέρνησης της ΝΔ, του οποίου υπήρξα εισηγητής της μειοψηφίας και του οποίου είχα υπάρξει εισηγητής της πλειοψηφίας στην προηγούμενη Βουλευτική περίοδο, κατατέθηκε τροπολογία, που υποχρέωνε τις διοικήσεις των Επιμελητηρίων που δεν είχαν κάνει εκλογές, να παραιτηθούν και να ζητήσουν από τα Πρωτοδικεία να ορισθούν προσωρινές διοικήσεις για να διενεργήσουν εκλογές. Το μόνο Επιμελητήριο που δεν είχε κάνει εκλογές ήταν της Κέρκυρας. Στην αίθουσα της ολομέλειας της Βουλής δίπλα στον Βαγγέλη Γιαννόπουλο καθόταν ο συνάδελφος και παλαιός φίλος και συναγωνιστής σε Δημοκρατικούς και Αντιβασιλικούς αγώνες Σπύρος Καλούδης, ενώ δίπλα μου καθόταν ο Κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΝΔ Δημήτρης Σιούφας. Στην τοποθέτησή μου για την τροπολογία μεταξύ άλλων ισχυρίστηκα, ότι αφού επίκειται απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας για αυτό το θέμα, σωστό είναι να την περιμένουμε πριν νομοθετήσουμε, Παρατήρησα ότι ο Καλούδης συζητούσε όσο μιλούσα με τον Βαγγέλη Γιαννόπουλο. Ζήτησε τον λόγο μετά από εμένα ο Σπύρος και μεταξύ άλλων, όπως πάντα ήπιος και ευγενικός, άφησε μία αιχμή για την απόφαση του Εκλογοδικείου, που του είχε αφαιρέσει την Βουλευτική έδρα της Κέρκυρας και την είχε κατακυρώσει σε εμένα στις εκλογές του 1990. Συγκεκριμένα είπε « να μιλούν τώρα μερικοί για το Συμβούλιο Επικρατείας». Αμέσως μετά πήρε τον λόγο ο Βαγγέλης Γιαννόπουλος. ο οποίος με ασυνήθιστα ήπιο ύφος, μίλησε μόνο για την απόφαση του εκλογοδικείου, χωρίς απολύτως κανένα υπαινιγμό σε βάρος μου. Απορημένος ο Σιούφας γύρισε και με ρώτησε αν είμαι φίλος με τον Γιαννόπουλο, όταν του απάντησα ότι δεν έχω μιλήσει ποτέ μαζί του, έκανε ένας μορφασμό απορημένου. Το αντικείμενο της συζήτησης Καλούδη- Γιαννόπουλου αποκαλύφθηκε μετά από λίγες ημέρες, όταν ανεβαίνοντας τον διάδρομο της Βουλής χαιρέτησα τον Γιαννόπουλο που με κοίταζε, ο οποίος καλύπτοντάς με το ένα χέρι το πρόσωπό του μου είπε« δεν σε αγαπάω γιατί είσαι αποστάτης» .Προφανώς αναφερόταν στην προηγούμενη συμμετοχή μου στη Ένωση Κέντρου

Αμέσως μετά τις εκλογές του 1996, όταν ήλθε ο Γιαννόπουλος ως Υπουργός Δικαιοσύνης στην Κέρκυρα για το θέμα της ανέγερσης νέων φυλακών, στο αεροδρόμιο έπιασε κουβέντα με τουριστικούς πράκτορες και πρώτα από όλα ρώτησε « τι κάνει ο φίλος μου ο Δεσύλλας;». Όταν του είπαν ότι ο Δεσύλλας δεν εξελέγη, έδειξε ξαφνιασμένος και είπε « ο πω - πω τι γίνεται» και συμπλήρωσε ότι» άτομα σαν το Δεσύλλα μπαινοβγαίνουν στη Βουλή».

Με τον Πρόεδρο Έβερτ, σε αντίθεση με τον Πρόεδρο Μητσοτάκη δεν είχα καμία ιδιαίτερη προσωπική επαφή. Ενώ συνέχιζα, σε αραιά βέβαια χρονικά διαστήματα, να επισκέπτομαι το πολιτικό γραφείο του Μητσοτάκη. Περισσότερες επαφές διατηρούσα με την εξαδέλφη του και προσωπική μου φίλη Σάκη Κυπραίου, διευθύντρια του πολιτικού του γραφείου και βέβαια με την μητέρα της Μαρίκας και τις δύο θείες της που συνέχιζαν να έρχονται για διακοπές τα καλοκαίρια στην Κέρκυρα. Οι επαφές μου με το περιβάλλον Έβερτ περιοριζόταν μέσω του φίλου μου Μάκη Καλλίγερου και του διευθυντού των γραφείων της ΝΔ στη Βουλή και πολύ αραιά με τον διευθυντή του πολιτικού του γραφείου Νίκο Μπάλιο. Υπήρχαν βέβαια σαφή σημάδια που παρακολουθούσαν τις δραστηριότητες μου. Συγκεκριμένα μετά την ομιλία μου σε κρατικό προϋπολογισμό, την επομένη ημέρα ο διευθυντής των γραφείων της ΝΔ στη Βουλή, μου είπε « ότι χθες σε παρακολουθήσαμε με τον Νίκο Μπάλιο και είχες πολύ εμπειριστατωμένη ομιλία με πολύ καλά στοιχεία και λέγαμε κρίμα που δεν το ξέραμε, για να ανταλλάξουμε με άλλο Βουλευτή την ώρα της ομιλίας σου, ώστε να μιλούσες νωρίτερα για να σε άκουγαν περισσότεροι. Επίσης σε μία συνάντησή μου με το Μπάλιο, μου είπε έχεις πάντοτε πολύ καλό και τεκμηριωμένο λόγο, δεν ξέρω όμως πως τα πας στον οργανωτικό τομέα. Τότε του είπα ότι δεν έδωσα δείγματα στην πολύ πετυχημένη πανελλαδικής συμμετοχής ημερίδα που διοργάνωσα για τον Τουρισμό. Δεν γνώριζε ότι εγώ είχα σημαντική συμμετοχή στην Οργάνωσή της. Αμέσως μου 'είπε « τότε δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα». Προφανώς εννοούσε για περαιτέρω αξιοποίησή μου.

Αλλά και ο Πρόεδρος Έβερτ με είχε καλέσει σε πρωινή σύσκεψη στο γραφείο του, τον λεγόμενο « πρωινό καφέ». Ακόμη ο Έβερτ είχε έλθει στη Βουλή την ώρα της ομιλίας μου και με παρακολουθούσε με προσοχή και διαμαρτυρήθηκε έντονα σε Βουλευτές που κουβέντιαζαν μεταξύ τους « αφήστε με να ακούσω».

Η συνεχώς αυξανόμενη δραστηριοποίηση μου τόσο στη Βουλή, όσο και συχνές εμφανίσεις μου στα ΜΜΕ των Αθηνών αλλά και η εμφανής υποστήριξή μου στην εκλογή Έβερτ, είχαν αρχίσει να προβληματίζουν την Ντόρα, κατά πόσο είχα εγκαταλείψει την πλευρά Μητσοτάκη. Μάλιστα μου ερχόταν μηνύματα από συναδέλφους, που σύχναζαν στο πολιτικό της γραφείο, « σου υποσχέθηκε ο Έβερτ Υπουργείο ». Αντίστοιχη εικόνα είχε για εμένα και ο φίλος μου Βουλευτής Πατρών Νίκος Νικολόπουλος. Επιστρέφοντας από τη θερινή κατοικία του Έβερτ στη Παλλήνη, που μας είχε καλέσει μαζί και με άλλους Βουλευτές του κόμματος που συμμετείχαμε στο δεύτερο θερινό τμήμα της Βουλής με εμφανή έκπληξη, μου είπε. « Μπράβο Αλέκο, είχα διαφορετική για εσένα γνώμη, πίστευα ότι εσύ είχες στενές σχέσεις με τον Έβερτ. Απόψε σε άκουσα να του μιλάς με τόσο ξεκάθαρες, ειλικρινείς και αντικειμενικές τοποθετήσεις για τα συμβαίνοντα στο κόμμα και γενικότερά στην πολιτική, που ειλικρινά δεν το περίμενα». Ακόμη και η ίδια η Ντόρα μου άφησε χαμογελώντας υπαινιγμό ότι «ι οι καλές μου σχέσεις με την οικογένειά της, δεν θα μου ήταν χρήσιμες». Παρά το γεγονός ότι αντιλαμβανόμουν πλήρως την αντίδρασή της προς την έμμεση μέσω της δραστηριοποίησης μου ενίσχυση της εικόνας του Έβερτ, που ήταν σε κάποιο βέβαια βαθμό δικαιολογημένη, από την στάση του κατά την διάρκεια της

Πρωθυπουργίας Μητσοτάκη, εντούτοις εμένα με ενδιέφερε πάνω από όλα, να κάνω το καθήκον μου, όσο καλύτερα μπορούσα ως Βουλευτής της παράταξης.

Πολύ αργότερα πληροφορήθηκα τον σημαντικό ρόλο που είχε διαδραματίσει, στην επιδείνωση των φιλικών μου σχέσεων, που από πολλά χρόνια διατηρούσα με την Ντόρα, η πολύ στενή της φίλη πρώην Υφυπουργός Παιδείας στην Κυβέρνηση Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, Κέλλυ Μπουρδάρα. Η τελευταία πριν από μερικά χρόνια είχε παντρευτεί τον διαμένοντα από πάρα πολλά χρόνια στην Κέρκυρα Καρέλλα, πολύ στενό φίλο του ζεύγους Σπύρου και Μαρί Σπύρου. Η οποία Κέλλυ παρά τις καλές αρχικά σχέσεις που είχε με μένα και την σύζυγό μου Μιμίκι, εμφανίσθηκε κάποια στιγμή σε Κερκυραϊκό ραδιόφωνο να επαινεί τον Γεώργιο Ράλλη, για την ανασύλωση του παλαιού κτιρίου της Ιονίου Ακαδημίας, ενώ ήταν σε όλους γνωστόν ότι η Ανασύλωσή είχε γίνει πριν η ίδια γίνει Υφυπουργός, με δικό μου αίτημα προς τον Γιώργο Σουφλιά, που αναλυτικά έχω περιγράψει με όλα τα στοιχεία, στο πρώτο μου βιβλίο « ΤΟ ΔΥΣΒΑΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΜΗ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ» .Γεγονός που ούτε ο ίδιος Ράλλης ποτέ δεν αμφισβήτησε, παρά τις πολλές σχετικές ανακοινώσεις μου στα ΜΜΕ της Κέρκυρας. Ήταν φυσικό να αντιδράσω στη δήλωση της αυτή με αρκετά έντονο τρόπο, όταν την συνάντησα σε διάδρομο της Βουλής. Από εκεί και πέρα, η διαστρέβλωση για δήθεν αναθεώρηση των σχέσεων μου με την οικογένεια Μητσοτάκη και προσχώρησής μου στην ομάδα Έβερτ εντάθηκε, ενώ παράλληλα, έντεχνα προωθείτο η δήθεν υποστήριξη προς την Ντόρα του πολιτευτή Σπύρου Σπύρου. Πολύ αργότερα όταν περιέγραψα σε στενή συγγενή της Ντόρας τον ρόλο της Κέλλυ στην τελική διάρρηξη της πολιτικής στενής σχέσης που είχα από χρόνια μαζί της, ξεκάθαρα μου απάντησε «αυτή τα κάνει αυτά».

Το καλοκαίρι του 1996 ο Έβερτ αποφάσισε 3-4 πολυήμερες περιοδείες σε Νησιά του Αιγαίου, συνοδευόμενος από τομεάρχες Βουλευτές ανάλογα με τα ενδιαφέροντα του κάθε Νησιού. Επειδή όλα τα Νησιά στα ενδιαφέροντά τους υπήρχαν οι υποδομές και ο Τουρισμός, συμμετείχα σε όλες τις αποστολές, λόγω και της άρνησης των Αχιλλέα Καραμανλή, Θεόδωρου Κασίμη και Τριαντάφυλλου Μπέλλου να συμμετάσχουν, κατά ανάγκη συμμετείχα σε όλες τις περιοδείες.

Τις περιοδείες του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης συνόδευε συνεργείο της ΕΡΤ, με συνέπεια καθημερινά να εμφανίζομαι δίπλα στον Έβερτ σε όλες τις τηλεοράσεις, γεγονός που ενίσχυε τις διαβολές ότι είχα εγκαταλείψει την ομάδα Μητσοτάκη και είχα προσχωρήσει στον Έβερτ. Τότε η Μιμίκι δέχθηκε τηλεφώνημα από την μητέρα της Μαρίκας « η Μαρίκα φωνάζει, δεν έχει καμία δουλειά ο Αλέκος να συνοδεύει τον Έβερτ» ενώ οι εξ Βορείου Ηπείρου καταγόμενοι πολιτευτές της ΝΔ Γκίκας και Σπύρου, είχαν ρίξει το σύνθημα στην Κέρκυρα « ο Δεσύλλας ενδιαφέρεται για το Αιγαίο και όχι για την Κέρκυρα».

Ένα πρόσθετο στοιχείο που ενδεχόμενα συνέβαλε στην ενίσχυση της στρεβλής αυτής για εμένα εικόνας, ότι είχα ενταχθεί στους προσωπικούς υποστηρικτές του Έβερτ, ήταν και οι εκλογές στην Ο.Κ.Ε της ΝΔ για τον Τουρισμό, όταν τελείωσε η θητεία μου ως προέδρου της. Στις επαναληπτικές εκλογές την τελευταία στιγμή έθεσε υποψηφιότητα ο φίλος μου πρώην Υφυπουργός Τουρισμού Θεόδωρος Κασίμης. Όταν του είπα, αν μου το έλεγες Θόδωρε νωρίτερα, δεν θα είχα βάλει

υποψηφιότητα, τώρα δυστυχώς είναι αργά. Μου απάντησε « μην ανησυχείς δεν έχω κάνει καμία προετοιμασία, έβαλα υποψηφιότητα για άλλους λόγους. κάτι ήθελα να δω» Από τα εννέα μέλη της ΟΚΕ που ψήφισαν πήρα 7 ψήφους και ο Θόδωρος δύο. Ο μόνος που τον ψήφισε ήταν ο στενός φίλος μου πρώην Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας Αριστοτέλης Παυλίδης, ο οποίος μάλιστα ζήτησε εμφανώς τον στυλό του Θόδωρου για να ψηφίσει, ώστε να μην υπάρξει αμφισβήτηση για την δεύτερη ψήφο. Όπως μου εξήγησε αμέσως μετά, όταν κατάλαβα ότι θα έπαιρνε μόνο την δική του ψήφο, για λόγους αβρότητας υποχρεώθηκα να τον ψηφίσω».

Όλα αυτά τα σημάδια δεν με ανησυχούσαν ιδιαίτερα, γιατί ήμουν από τους ελάχιστους Βουλευτές της ΝΔ, που στις ομιλίες μου στη Βουλή συχνά αναφερόμουν στα έργα της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, χωρίς ποτέ κανέναν από το περιβάλλον Έμπερτ, να μου κάνει τον παραμικρό υπαινιγμό.

Αντίθετα η εικονική προσχώρηση του Σπύρου Σπύρου στην ομάδα της Ντόρας που τον συνέδραμε με όλες τις δυνατότητές της να εκλεγεί Βουλευτής, εκδηλώθηκε στο πρώτο συνέδριο της ΝΔ, που ακολούθησε μετά την εκλογή του σε Βουλευτή. Πού επιχείρησε σε σχετική ψηφοφορία να διαφοροποιηθεί από την ομάδα της Ντόρας, γεγονός που την υποχρέωσε, να τον καλέσει σε δωμάτιο στο Ξενοδοχείο και να του σύρει.....

Θα προσθέσω στο σημείο αυτό και την έμμεση υποστήριξη της υποψηφιότητας Σπύρου Σπύρου στις εκλογές του 1996 από τον τότε Δήμαρχο Αθηναίων από τον Δημήτρη Αβραμόπουλο, που την περίοδο αυτή παρουσίαζε πολύ μεγάλη δημοτικότητα. Με τον Αβραμόπουλο είχαμε γνωριστεί στην προηγούμενη Κοινοβουλευτική 1990-1993 που συνυπήρξαμε βουλευτές της ΝΔ για κάποιους μήνες, μέχρι την ακύρωση του από το εκλογοδικείο και είχαμε μία χαλαρή φιλική επαφή.

Εμφανίστηκε στην Κέρκυρα την τελευταία εβδομάδα πριν από την εκλογική αναμέτρηση του 1996, να συνοδεύετε από τον Σπύρου σε διάφορα σημεία της πόλεως, όπως στην εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνος. Το πληροφορήθηκα από το τηλεοπτικό σποτ που κυκλοφόρησε ο ίδιος ο Σπύρου, στα πλαίσια της διαφημιστικής του καμπάνιας στα τηλεοπτικά μέσα της Κέρκυρας.

Η αντιδεολογική αυτή παρέμβαση του Δημάρχου Αθηναίων, που ως γνωστόν εκείνη την περίοδο ανήκε στο περιβάλλον της Ντόρας Μπακογιάννη, όπως και του οικογενειακού και προσωπικού μου φίλου Θεόδωρου Κασίμη που μέχρι τότε, με είχε σε σημαντικά βοηθήσει στην πολιτική μου πορεία, προφανώς οφειλόταν στην αλλαγή στάσης της Ντόρας.

Η μόνη κατ' ιδίαν προσωπική επαφή με τον Έμπερτ ήταν στο τελευταίο ταξίδι της επιστροφής από το Αιγαίο, όταν κατά την διάρκεια της πτήσης, με κάλεσε κοντά του για να μου πει « από ότι φαίνεται αργά η γρήγορα πάμε σε εκλογές, πόσα μέλη είσατε στον συνδυασμό της Κέρκυρας;» Όταν του είπα 4 τότε συμπλήρωσε « θα μου βρεις τρεις καλούς». Όταν τον ρώτησα τον γιατρό Σπύρου δεν θα τον βάλεις, μου απάντησε ξεκάθαρα «όχι». Τότε του είπα με

συγχωρείς Πρόεδρε θα κάνεις λάθος. Ο Σπύρου είναι ο μόνος γιατρός ρευματολόγος στην Κέρκυρα και έχει μεγάλη πελατεία. Συμπλήρωσα δε ότι δεν θα ήθελα να λεχθεί ότι τον έκοψα εγώ επειδή τον φοβόμουν και σε περίπτωση που δεν θα πάμε καλά στην Κέρκυρα, να ρίξουν τις ευθύνες σε εμένα.

Ο φίλος μου Μάκης Καλλίγερος που ανήκε στο στενό περιβάλλον Έβερτ και πολύ έμπειρος στα εκλογικά μαγειρέματα, που επισκεπτόταν συχνά την Κέρκυρα για επιχειρηματικούς λόγους, μου έλεγε από πολύ καιρό πριν τις εκλογές,» πρέπει από τώρα να κάνουμε τον συνδυασμό των επόμενων εκλογών, γιατί την τελευταία στιγμή δεν γίνεται τίποτα. Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι εσύ θα ψηφιστείς, όμως μεγαλύτερη σημασία έχει πως θα κατανεμηθούν οι υπόλοιποι σταυροί. Άν οι δυο από τους τρεις υπολοίπους του συνδυασμού δεν πάρουν αξιόλογο ποσοστό σταυρών προτίμησης γίνεται πόλωση και ο δεύτερος κατά κανόνα περνάει τον πρώτο». Εγώ όμως απορροφημένος από τα πολλαπλά κοινοβουλευτικά καθήκοντά μου, δεν έδωσα την πρέπουσα προσοχή, αν και κατά επανάληψη έλεγα στους στενούς μου συνεργάτες να μου κάνουν προτάσεις ποια άτομα να προωθήσουμε για τον συνδυασμό. Είχαν όμως αντιφατικές απόψεις και δεν κατέληγαν στις κατάλληλες υποδείξεις προσώπων. Με αποτέλεσμα τα δύο από τα τέσσερα μέλη του συνδυασμού να πάρουν αθροιστικά κάτι παραπάνω από το 10%, εγώ να υπερβώ το 40% και ο Σπύρος Σπύρου να πάρει το εναπομείναν ποσοστό και να καταλάβει την μοναδική Βουλευτική έδρα της ΝΔ στην Κέρκυρα.. Στις επόμενες εκλογές, συνέβη ακριβώς το αντίθετο, τα δύο νέα πρόσωπα του συνδυασμού Νίκος Γεωργιάδης και Νίκος Δένδιας, συγκέντρωσαν σημαντικό ποσοστό σταυρών, με συνέπεια, να επανεκλεγεί ο Σπύρου, παρά το γεγονός ότι στη αναμέτρηση αυτή έχασε 3.500 σταυρούς. Τελικά με πέρασε 2-3 εκατοντάδες σταυρούς. Προφητικός σε αυτή την περίπτωση ο Κώστας Παναγόπουλος της ΑΛΚΟ, που στην παρουσίαση που μού έκανε στην Αθήνα της δημοσκόπησης που διενήργησε στην Κέρκυρα, παρουσία του Γεράσιμου Φωτεινού και Γιάννη Τρεπεκλή, επεσήμανε τον κίνδυνο να με περάσει και πάλι ο Σπύρου, αν πάρουν πολλούς σταυρούς οι δύο νέοι εισελθόντες στον συνδυασμό, που παρουσίαζαν μάλιστα αντίστοιχο με εμένα προφίλ.

Βέβαια στην κατανομή των σταυρών προτίμησης στο συνδυασμό Κερκύρας της ΝΔ στις εκλογικές αναμετρήσεις του 1996 και του 2000 συνετέλεσαν και άλλοι συγκυριακοί κυρίως, λόγοι.

Ο επί πολλά χρόνια φίλος μου και πολιτικός υποστηρικτής μου Μάκης Καλλίγερος για γνωστούς - άγνωστους λόγους έγινε βασικός υποστηρικτής του Νίκου Δένδια. Ο τελευταίος ενώ επί αρκετά χρόνια ενώ ασκούσε το δικηγορικό επάγγελμα στην Κέρκυρα, ποτέ δεν εμφανίστηκε σε πολιτική ή κομματική εκδήλωση της ΝΔ στην Κέρκυρα. Ο ίδιος έλεγε ότι το 1980 ως φοιτητής είχε γραφτεί στη ΝΔ αλλά με την εκλογή του Ράλλη στην ηγεσία της ΝΔ, διαφώνησε και αποχώρησε. Εγώ δεν τον γνώριζα προσωπικά. Τον έμαθα όταν ο πατέρας του το 1995 που ήταν τότε πρόεδρος του Επιμελητηρίου, γύριζε καθημερινά την πόλη και έλεγε « τι τραβάω από τον Κώστα Καραμανλή που καθημερινά μου τηλεφωνάει και μου ζητάει να πείσω τον γιό μου να κατεβεί στην

πολιτική». Αργότερα ο Μάκης Καλλίγερος που εμφανιζόταν ότι ανήκε στο στενό περιβάλλον του Κώστα Καραμανλή, σε κλειστές συγκεντρώσεις με προσκεκλημένους κυρίως από τον επιχειρηματικό κόσμο της Κέρκυρας έλεγε, όπως με ενημέρωσε ένας από αυτούς « τον Δεσύλλα ο Καραμανλής ούτε να τον δει ούτε να τον ακούσει». Η μόνη επαφή που είχε ο Δένδιας από το στενό περιβάλλον του Κώστα Καραμανλή ήταν ο συμφοιτητής του Ζακυνθινός. Ο Κώστας Καραμανλής ερχόταν σχεδόν κάθε καλοκαίρι στην Κέρκυρα και κάναμε παρέα, αρκετά χρόνια πριν εκλεγώ Βουλευτής. Ο Νίκος Δένδιας ουδέποτε εμφανίστηκε στον Καραμανλή. Σε συνάντησή μου με τον Καλλίγερο, μου υπαινίχθηκε ότι πίσω από τον Δένδια βρίσκεται μία πολύ μεγάλη προσωπικότητα, που πολύ αργότερα μάθαμε, ότι επρόκειτο για τον από πολλά χρόνια διαμένοντα τα καλοκαίρια σε ιδιόκτητη έπαυλη στην Κέρκυρα, τραπεζίτη LORD JAKOB ROTHSCCHILD, του οποίου είχε όπως αργότερα κυκλοφόρησε, αναλάβει δικηγόρος και διαχειριστής υποθέσεων του στην Κέρκυρα. Οι μεθοδεύσεις αυτές δεν του εξασφάλισαν και την εκλογή του σε Βουλευτή. Κατέλαβε την τρίτη από τις τέσσερις θέσεις του συνδυασμού, με ένα μεγάλο όμως αριθμό σταυρών προτίμησης που προσέγγιζε τις 7000.

Ειδικά βέβαια στις εκλογές 1996, έπαιξε σημαντικό ρόλο και η ανοικτή υποστήριξη του Γκίκα, που δεν έθεσε υποψηφιότητα στις εκλογές του 1996, προς τον Σπύρου, ο οποίος σε τρεις προηγούμενες αναμετρήσεις είχε έλθει τελευταίος.

Όσον αφορά την κατάληψη της 2^{ης} θέσης του συνδυασμού και την εκλογή του Δένδια σε Βουλευτή στις εκλογές του 2004, οφείλεται και στο δικό μου σοβαρό λάθος να θέσω υποψηφιότητα Νομάρχη το 2002, που του έδωσε την δυνατότητα την προεκλογική περίοδο, να προσεγγίσει και να εξασφαλίσει την μελλοντική υποστήριξή του, από σημαντικά δικά μου στελέχη, με το αιτιολογικό ότι σύμφωνα με το ισχύοντα τότε καταστατικό, οι υποψήφιοι στις Αυτοδιοικητικές εκλογές δεν θα είχαν δικαίωμα υποψηφιότητας στις επόμενες Εθνικές Εκλογές. Που όπως αποδείχθηκε δεν θα ίσχυε στην δική μου περίπτωση, αφού μετά την απόφασή μου να μην συμμετάσχω, ο Κώστας Καραμανλής, προσπάθησε να με κάνει να αλλάξω γνώμη. Με συνέπεια να υποστηρίξω τον Νίκο Γεωργιάδη να καταλάβει την πρώτη θέση του συνδυασμού, αντίστοιχη περίπτωση του 1996 με την υποστήριξη Γκίκα σε Σπύρου.

ΔΟΛΟΠΛΟΚΙΑ ΜΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ

Με το νόμο 947/1979 ο Υφυπουργός Στέφανος Μάνος προσπάθησε να βάλει βασικές αρχές στην οικιστική ανάπτυξη της χώρας μας. Τον διαδέχθηκε στο Υπουργείο ο Αντώνης Τρίτσης της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος συνέχισε την προσπάθεια με τον νόμο 1337/1982, προκειμένου η ανοικοδόμηση να γίνεται πλέον μέσα σε χωροταξικά σχέδια πόλεως. Την περίοδο αυτή ήμουν δημοτικός σύμβουλος στο Δήμο Κερκυραίων, σχετικές τοποθετήσεις μου ήταν επικριτικές για την προχειρότητα του νόμου. Με τον νόμο αυτών εκτός άλλων, προβλεπόταν η λαϊκή συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων. Παράλληλα είχε απαγορευτεί η εκτός σχεδίου δόμηση, προκειμένου η ανοικοδόμηση να περιοριστεί, εντός των

προϋφιστάμενων του 1923 οικισμών και βέβαια στα χωροταξικά σχέδια που θα συντασσόταν. Στα πλαίσια του νόμου ξεκίνησαν να διοργανώνονται από το Δήμο Κερκυραίων λαϊκές συνελεύσεις, σε όλες σχεδόν τις περιαστικές συνοικίες, εκτός του υπάρχοντος ρυμοτομικού σχεδίου της πόλεως Κέρκυρας.

Κάθε απαίτηση για ανοικοδόμηση αντιμετωπιζόταν με την φράση « κάντε λίγο υπομονή να γίνουν, τα χωροταξικά σχέδια». Παρακολουθούσα και εγώ τις λαϊκές συνελεύσεις και συχνά μου ερχόταν στο μυαλό το ανέκδοτο με τον Παττακό κατά τα χρόνια της δικτατορίας. Όπου σε αντίστοιχες συγκεντρώσεις κατοίκων περιοχών, που πήγαινε με το επιτελείο του, του ζητούσαν κατά κανόνα σπίτι, οπότε γύριζε και του έλεγε στον γραμματέα του γράψε τον για σπίτι. Μέχρι που κάποια στιγμή κάποιος του ζήτησε μεταμόσχευση γεννητικών οργάνων που είχε χάσει σε ατύχημα. Ο Παττακός συνέχισε να λέει γράφτον για σπίτι. Όταν ο υποβάλλων το αίτημα επανέλαβε, εγώ δεν ζήτησα σπίτι γεννητικά όργανα ζήτησα. Τότε ο Παττακός χαμηλόφωνα του απάντησε. Οι άλλοι τι νόμισες ότι θα πάρουν σπίτια, γεννητικά όργανα θα πάρουν. Το τι ζητούσαν πραγματικά οι κάτοικοι για την συνοικία τους, που οι Δημοτικοί Σύμβουλοι της πλειοψηφίας σημείωναν, ξεπερνούσε κάθε φαντασία.....Κάθε λίγο εμφανιζόταν και άλλες προαστιακές συνοικίες, που ζητούσαν να περιληφθεί και η περιοχή τους στο γενικό πολεοδομικό σχεδιασμό, αίτημα που άμεσα αποδεχόταν η Δημοτική Αρχή. Οι δικές μου τοποθετήσεις αναφερόταν σε ορίζοντα εικοσαετίας, που αποδείχθηκε μεταγενέστερα ότι ήταν υπερβολικά αισιόδοξος. Μάταια προσπαθούσα να πείσω το Δημοτικό Συμβούλιο, να ξεκινήσουμε πιλοτικά με μία μόνο περιοχή και να καταγραφούν οι αδυναμίες του νομοθετικού πλαισίου, να αφομοιώσουν οι αρμόδιες υπηρεσίες τις απαιτούμενες γραφειοκρατικές διαδικασίες έγκρισης των πολεοδομικών σχεδιασμών και βέβαια να εξετασθεί η οικονομική δυνατότητα του Δήμου, να αναλάβει το μεγάλο κόστος της υλοποίησης της γενικής και ειδική υποδομής, που θα απαιτούμε η υλοποίηση του χωροταξικού σχεδιασμού.

Ο χρόνος περνούσε και ο σχεδιασμός των πολεοδομικών σχεδίων δεν προχωρούσε, ενώ οι οικιστικές ανάγκες γινόταν όλο και μεγαλύτερες, όπως και η αγανάκτηση των πολιτών, που δεν μπορούσαν να υλοποιήσουν τα όνειρά τους για την απόκτηση σύγχρονης κατοικίας.

Προ του αδιεξόδου αυτού και εν όψει των Βουλευτικών εκλογών του 1985, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ άφησε κατά μέρος τα πολεοδομικά σχέδια και έδωσε νομοθετικά την δυνατότητα να γίνουν νέοι οικισμοί και να επεκταθούν τα όρια των προ του 1923 οικισμών, με ασαφή κριτήρια, που έδιναν την δυνατότητα αλόγιστης επέκτασης των ορίων των. Με αυτά τα κριτήρια οι Νομάρχες απέκτησαν την εκτελεστική αρμοδιότητα της υπογραφής των σχετικών αποφάσεων έγκρισής των και την δημοσίευση τους στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα εγκρίθηκαν από τους μετακλητούς Νομάρχες που είχε διορίσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ περίπου 170 οικισμοί.

Ο έντιμος και ανιδιοτελής Βουλευτής Κερκύρας και υφυπουργός τηλεπικοινωνιών του ΠΑΣΟΚ Σπύρος Ράλλης, είχε υποσχεθεί την προεκλογική περίοδο του 1985, να γίνει οικισμός στο Μπαρμπάτι της Κοινότητας Σπαρτίλλα, τόπο καταγωγής

του πεθερού του δασκάλου Χαρτοφύλακα. Συντάχθηκε ο οικισμός και μετά την θετική γνωμάτευση του Κοινοτικού Συμβουλίου Σπαρτίλλα, προχώρησε για την απαραίτητη έγκριση του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων, πριν πάρει την τελική υπογραφή από τον Νομάρχη Κέρκυρας.

Επειδή για λόγους αρχής, ήμουν από ανέκαθεν εναντίον της χάραξης οικισμών χωρίς ειδική χωροταξική μελέτη, φρόντισα μέσω των παλαιών συνεργατών και φίλων μου, από την περίοδο που υπηρετούσα ως προϊστάμενος του τμήματος εκτέλεσης έργων και πολεοδομικών εφαρμογών στη Νομαρχία, διπλωματούχων μηχανικών Μαρίας Παπαναστασίου και Ιωσήφ Ροδίτη που συμμετείχαν στο συμβούλιο έργων της Νομαρχίας Κέρκυρας, να απορριφθεί για λόγους περιβαλλοντικούς ο οικισμός στο Μπαρμπάτι.

Για τους ίδιους αυτούς περιβαλλοντικούς λόγους, είχα προηγουμένα την περίοδο που ήμουν Νομομηχανικός αρνηθεί να υπογράψω τον οικισμό στην Αχαράβη, που είχε προχωρήσει ο καθορισμός των ορίων του πριν αναλάβω προϊστάμενος, γεγονός που ανάγκασε τον Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών (καθήκοντα επιθεωρητή) Γιάννη Πολενάκη, να τον υπογράψει ο ίδιος, χωρίς να έχει την εκ του νόμου αρμοδιότητα.

Επειδή κατά την διάρκεια της πολύχρονης θητείας μου στη θέση του Νομομηχανικού, ουδέποτε υπέγραψα όρια οικισμών χωρίς σχέδιο, είχα εισηγηθεί προφορικά και με σχετικό έγγραφο στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων, να δοθεί η δυνατότητα σύνταξης υποτυπωδών σχεδίων πόλεων, όπως έγινε στους μεταφερόμενους οικισμούς, λόγω κατολισθήσεων, Πετριτή και Αγίου Μάρκου. Δηλαδή με την χάραξη οικοδομικών τετραγώνων με οικοδομικές γραμμές, με κοινόχρηστους χώρους κ.α. Πρόταση μου, που ενώ αρχικά έγινε δεκτή από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου Δημοσίων έργων, ουδέποτε πληροφορήθηκα γιατί δεν προχώρησε η έγκρισή της.

Με αυτά τα δεδομένα, την περίοδο που 1990-1993 που ήμουν Κυβερνητικός Βουλευτής, με επισκέφθηκε απογευματινή ώρα στο γραφείο μου, ο φίλος μου και συνάδελφος πολιτικός μηχανικός στην Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών Κερκύρας Άγγελος Κροκιδάς και μου έδειξε ένα σχέδιο οικισμού στο Μπαρμπάτι και μου είπε « βάλε όσες εκτάσεις θέλεις μέσα στον οικισμό, υπάρχει και η σύμφωνη γνώμη του Νομάρχη». Αρνήθηκα την πρόταση να περιληφθούν οικόπεδα είτε αυτοτελούς ιδιοκτησίας της γυναίκας μου είτε συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου με τους συγγενείς της. Ο Άγγελος όμως επέμενε και προσπαθούσε να με πείσει. Βρέθηκα στη δύσκολή όμως θέση να ζητήσω να μη κάνουν οικισμό στο Μπαρμπάτι, γιατί θα διέρρεε η άρνηση μου και θα ερχόμουν σε τριβές όχι μόνο με την οικογένεια της γυναίκας μου, αλλά και με τους κατοίκους της περιοχής, που από χρόνια ζητούσαν τον οικισμό.

Τελικά η κουμπάρα μου Αρχιτέκτων Μηχανικός Έλενα Κουρή που είχαμε συζητήσει το θέμα, μου προσκόμισε σχέδιο του Οικισμού, που εστάλη στην κοινότητα Σπαρτίλα, για σχετική γνωμοδότηση, όπου περιελάβανε τα δύο σπίτια της οικογένειας Κεφαλά, τα γνωστά άσπρο και κόκκινο του 1900, που βρισκόταν στο ανάντι του δρόμου και πέρανε το όριο λοξά από την κάτω πλευρά. Με

προφανή κατάληξη να περιλάβει μεγάλη ξένης ιδιοκτησίας παραλιακή έκταση, όμορης με ιδιοκτησία της συζύγου μου, οικοπεδικής έκτασης, στην οποία όμως είχε ήδη από το 1973 ανεγερθεί τριώροφη οικοδομή, σύμφωνα με τις ισχύουσες τότε διατάξεις της εκτός σχεδίου δόμησης. Τότε συναντήθηκα με τον πρόεδρο της κοινότητας Σπαρτίλλα που είχε εκλεγεί με τη επίσημη υποστήριξη του ΚΚΕ και του έδωσα ένα τροποποιητικό σχέδιο που αφαιρούσε το μόνο αδόμητο κομμάτι κάτω από τον δρόμο, που ανήκε αποκλειστικά στην γυναίκα μου, που ήταν περίπου 5 στρέμματα με πρόσωπο στην Επαρχιακή οδό μεγαλύτερο από 110 μέτρα, και που είχε ήδη εγκεκριμένο κυκλοφοριακό κόμβο σύνδεσης με την Επαρχιακή οδό. Δηλαδή άρτιο και οικοδομήσιμο, με όρους αξιοποίησης του για επαγγελματική χρήση, σαφώς ευνοϊκότερους των αντίστοιχων όρων του οικισμού.

Επειδή είχα αντιληφθεί ότι η σκοπιμότητα της χάραξης των ορίων του οικισμού είχε άλλες προφανείς στοχεύσεις συγκεκριμένων οικοπεδικών μεγάλων εκτάσεων και προκειμένου να μη εκτεθούν, έψαχναν οι ευθύνες να μεταβιβαστούν σε εμένα. Γεγονός που επιβεβαιώθηκε αργότερα, όταν η ίδια ομάδα που προωθούσε τον οικισμό στο Μπαρμπάτι, πέρασε στη χάραξη πλείστων άλλων παραλιακών οικισμών σε όλο το Νησί.

Με αυτά τα δεδομένα, προχώρησα σε συγκεκριμένες ενέργειες, προκειμένου να μη περιληφθεί το παραπάνω οικόπεδο της γυναίκας μου στον οικισμό, αλλά και συγχρόνως να σταματήσει η προσπάθεια επέκτασης των ορίων των οικισμών σε όλη την Κέρκυρα,

Ο πρόεδρος της κοινότητας Σπαρτίλλα Σπύρος Πρίφτης « Μπολόβας » υλοποίησε το αίτημα μου και στη γνωμοδότηση του Κοινοτικού Συμβουλίου, αφαιρέθηκε το εν λόγω τμήμα του οικισμού. Ενώ παράλληλα με υπόμνημά μου, το οποίο παρέδωσε στο Νομάρχη Θεόφιλο Βασιλείου, ο φίλος μου και συνεργάτης στο πολιτικό μου γραφείο Βασίλης Κοντοστάνας, του ζητούσα επίσης, να μη περιληφθεί στα όρια του οικισμού. Παράλληλα στην Αθήνα συζήτησα το θέμα των οικισμών στην Κέρκυρα, με την αρμόδια Γενική Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίων έργων Έλσα Παπαδημητρίου και της μετέφερα την αντίρρησή μου για τους οικισμούς στην Κέρκυρα, γεγονός που η ίδια παραδέχτηκε στο Δημοτικό Θέατρο σε ανοιχτή συγκέντρωση, που είχε κληθεί να μιλήσει από το Περιφερειακό τμήμα Κερκύρας του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος.. Αργότερα η Έλενα Κουρή μου μετέφερε, ότι η Αρετή Κουρτελέση (Δρυ) που υπηρετούσε στην πολεοδομία, το είδε μέσα στο φάκελο του Οικισμού Μπαρμπάτι.

Τελικά εξεπλάγην όταν η Έλενα Κουρή ήλθε στο γραφείο μου, με την εφημερίδα της Κυβέρνησης που είχε δημοσιευθεί η απόφαση του Νομάρχη για τον οικισμό Μπαρμπάτι, που περιλάμβανε και το παραπάνω οικόπεδο ιδιοκτησίας της γυναίκας μου.

Τότε άρχισε καταιγισμός καταγγελιών, ότι ο Δεσύλλας έβαλε τα οικόπεδά του στο Μπαρμπάτι στον οικισμό. Με το κατηγορητήριο να το απαγγέλει καθημερινά από το Ράδιο Φαίακες ο γνωστός για τη μαχητικότητά του δικηγόρος Γιώργος

Καλούδης. Κλήθηκε στην ΕΡΑ ο πρόεδρος της Κοινότητας Σπαρτύλα, ο οποίος είχε το θάρρος και την ειλικρίνεια να πει την πραγματικότητα. Ο γνωστός δημοσιογράφος και για το συλλεκτικό πάθος του για τις παλιές φωτογραφίες, με ρώτησε ευθέως κατά την διάρκεια του προεκλογικού αγώνα του 1993 σχετικά στην ομιλία μου στην Ιόνια Βουλή.

Η γνωστή ομάδα συνεργατών του Νομάρχη μέσα και έξω από την Νομαρχία συνέδραμε στην προσπάθεια να μου αποδοθούν σε μένα οι ευθύνες της σύνταξης του Οικισμού, ενώ ανενόχλητη πλέον προχωρούσε στην σύνταξη σειράς κερδοφόρων παραλιακών οικισμών. Ίσως με αυτόν τον τρόπο μπόρεσε να εκδώσει πολυσέλιδη καθημερινή εφημερίδα, που υποστήριζε ανοιχτά τον πολιτικό μου αντίπαλο στο συνδυασμό της ΝΔ Σωτήρη Γκίκα και παράλληλα ακόμη να με εμφανίζει και με φωτογραφικά στιγμιότυπα ως αλαζόνα και εγωκεντρικό.

Μετά από λίγα χρόνια ο Γιώργος Καλούδης στην Κύπρο που βρέθηκε με την γυναίκα μου, είχε το θάρρος και την ευθύτητα να της ζητήσει συγγνώμη, ισχυριζόμενος ότι δεν γνώριζε τα πραγματικά περιστατικά.

Υπάρχει όμως και η άλλη πλευρά των συγγενών της γυναίκας μου, που είχαν την συνιδιοκτησία εξ αδιαιρέτου οικοπεδικών εκτάσεων στο Μπαρμπάτι, που καταλογίζουν σε εμένα προσωπικά ακόμη και σήμερα την ευθύνη, αποκλεισμού των οικοπέδων τους από τον οικισμό.

Επειδή οι συμπολίτες μου ακόμη και σήμερα διατηρούν την άποψη της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης της περιοχής από εμένα, αν τύχουν και περάσουν από τη μεγάλη στροφή του δρόμου προς το Μπαρμπάτι, να δώσουν μία ματιά, για να διαπιστώσουν. ότι η χρήση των πολεοδομικών διατάξεων περί οικισμών, έχουν κατά κόρον εφαρμοστεί αλόγιστα, σε οικόπεδα που εκτείνονται πέραν των ιδιοκτησιών της οικογένειας Κεφαλά.